

A végső Megoldás

A valóság logikus gondolkodás útján való
megismerése

Írta:
Hoffman József

Ez az írás szabadon terjeszthető egészben vagy akár részeiben, kinyomtatva, vagy az Interneten keresztül is. Nem kapcsolódik hozzá szerző jog, de kérek mindenkit, hogy pénzért ne értékesítse.

Tartalomjegyzék

Bevezető.....	4
A kiindulási helyzet.....	5
A lét.....	6
Az ember.....	6
A tudás.....	6
Szabályok.....	7
Az antitézis elve.....	7
A kauzalitás elve.....	9
A Megoldás keresése.....	10
A végtelen anyag és energia, mint végső ok.....	11
A józan ész és logika, mint vezérfonal	13
Mi lesz a Te hasznod mindebből?	17
Mi a Teendő?.....	33
Zárszó.....	35
1. Függelék.....	37
2. Függelék.....	41
3. Függelék.....	44
4. Függelék.....	46
IRODALOMJEGYZÉK.....	47

Bevezető

*„...részántam magam, hogy megismerjem, kifürkésszem és kikutassam bölcsen a végső következtetést, tudva, hogy az oktalanság bűn, és a tévelygés esztelenség.” **

A történelem során számos filozófia született, mely útmutatást próbált adni az embernek, miként tudna elboldogulni a nagybetűs ÉLET -ben. Különösen igaz ez a XX-XXI. századra. Pozitív gondolkodás, optimizmus, elménk teremtő ereje, önmagunkba vetett hit, és még számos ún. „sikerelev” született, melyektől az emberek életük jobbra fordulását várták-várják. Valahogy mégsem tapasztaljuk azt, hogy az egyének szintjén ezek az elvek meghoznák az elvárt eredményeket. Bizonyos részeikben talán működnek, de senki sem tudja, hogyan. Ha pedig olyan erőket használunk fel céljaink érdekében, melyeknek nem ismerjük a forrását, nagy veszélyeknek tesszük ki magunkat.

Nem tudom, Te hogyan vagy vele, kedves olvasó, de bennem egyre erősödött egyfajta lemaratottság érzet, amikor a sikeres élet összetevőit kutattam. Egyre másra jelennek meg a legújabb „A sikeres élet 10 alapvető szabálya” típusú művek, egymásnak gyakran ellentmondó megállapításokkal. Most is, mielőtt ezeket a sorokat írtam, egy utcai plakáton láttam egy hirdetést, mely Müller Péter „legújabb tanításait” reklámozta. Ne érts félre, semmi bajom Müller Péterrel. A problémám abban van, hogy úgy érzem, soha nem lesz időm az összes könyvet elolvasni, minden tanítást megismerni. És még ha lenne is: mikor juthatnék el oda, hogy azt mondhassam, már ismerem a teljes megoldást?

Ha pedig valamely író, bölcselő, bárki ismeri a végső megoldást, miért nem mondja el egyszer s mindenkorra most? Miért jön elő újra és újra „legújabb tanítás”-okkal? Talán azért, mert a végső választ ő sem ismeri.

Úgy érzem, a modern ember problémája abban van, hogy folyamatosan felcsipegethet ugyan újabb ismeret-morzskákat, de sosem képes a teljes igazság birtokába jutni. Ez pedig a kilátástalanság és kétségbeesettség terjedését okozza. A modern ember mára nem képes az élet alapvető kérdéseiről biztosat tudni. (Ennek okaira még kitérek majd később).

Tudod: akinek egy órája van, az tudja, hogy mennyi az idő, akinek egynél több, az mindig bizonytalan. Ha egy órad van, még lehet, hogy tévedsz a pontos idő kérdésében, de legalább nem vagy tétova.

A könyvek általában egy jó megoldásról beszélnek, amely mellett nem zárnak ki még akárhány másikat is. Nekem ez működik, neked lehet, hogy valami más. Képzeld el, ha a fizikában vagy a matematikában is így gondolkodnánk? Lehetne így hidakat építeni, vagy egy űrhajó röppályáját kiszámítani?

Én most itt szembefordulok ezzel a hozzáállással! Azt mondom, hogy A megoldást fogom bemutatni. Nem az én megoldásomat természetesen, hiszen az ismét csak egy nézőpont lenne, hanem az általam megismert végső megoldást, melyet be is tudok bizonyítani.

Amennyiben végigolvasod ezt az írást, egy dolgot szeretnék elérni nálad. Vagy fogadd el ezt a megoldást, vagy utasítsd el, de egy dolgot ne tegyél: nem mond azt, hogy ez is **egy** megoldás. Ezt a lehetőséget nem szeretném nyitva hagyni.

*Prédikátor könyve 7.25

Talán bő egy éve indult hódító útjára a Vonzás Törvényének nevezett legújabb sikerfilozófia a Titok című filmből, majd könyvből kiindulva. Maga az elv már régebb óta ismert volt természetesen, csupán a film hatására vált olyan népszerűvé mostanában, hogy sokan már egyfajta vallásként tekintenek rá. Megvallom, kezdetben én is lelkes hívének szegődtem, mert remekül illeszkedett a korábban már vallott, pozitív gondolkodásról, önmegvalósításról szóló elképzeléseimhez. Van azonban a filmben és az egész ún. törvényben egy zavaró momentum, melyre csak később – újabb ismeretek birtokában - figyeltem fel.

Azért mert azt mondja valaki, hogy nála ez működött, az attól még csak egy szubjektív vélemény, nem bizonyíték. Biztos az, hogyha valami működik, azt helyes használni is? A kábítószer kereskedelem is működő módja a pénzszerzésnek, de valóban kell-e ezt használni?

Nem azt mondom, hogy a vonzás törvénye egyáltalán nem működhet, csupán a háttérben lévő mozgatórugó magyarázatával bánik meglehetősen pongyolán, mely mellett egy racionálisan gondolkodó ember nem mehet el csak úgy. **Attól, hogy valami működik, még nem biztos, hogy a hasznunkra van.** Azért, mert valami jó megoldásnak tűnik, még lehet, hogy éppenséggel elrejtí elölünk a legjobb megoldást! Tudod: **a jó a legjobb legnagyobb ellensége!** (Nem a rossz, mert az helyett keresünk valami jobbat, a jó helyett viszont nem keresünk mást.)

Hogyan tudhatjuk meg tehát, hogy melyik a legjobb – a végső – megoldás? Úgy, hogy **megvizsgáljuk, összhangban áll-e a valósággal!**

Erről fog szólni ez az írás.

A kiindulási helyzet

Az egyik legismertebb hazai internet marketing szakértő – *Schlingloff Sándor* – egyik előadásában¹ az életünk alapvető kérdéseit boncolgatta. Mindez olyan mély nyomokat hagyott bennem, hogy elhatároztam, egyszer egy személyes naplóban is megírom ezzel kapcsolatos gondolataimat.

Sokszor, sokan – így én magam is – megfélekedünk róla, hogy a különböző sikerelveket, filozófiákat a józan gondolkodás próbájának vessük alá. Nem tudom, hogy Te, kedves olvasó, szoktál-e filozofálni? Azt mondják, hogy **minden ember filozófus egy kicsit** – tehát van valamilyen elképzelése a világ működéséről, amiben él -, noha tudatosan ritkán, vagy sohasem gondolkodik el erről.

Aki hozzám hasonlóan régóta keresi a megoldásokat az élete alapvető kérdéseire, az sokféle eszmével találkozott már, melyek közül jó néhány igen meggyőzőnek mutatkozott. Azonban a végső megoldást valahogy egyik sem hozta el. Elméletben nagyon jónak látszottak, sokról előadásokat tudtam volna tartani, de valami mégis hiányzott. Alkalmazni már sokkal kevésbé tudtam őket.

Mottó:

„Egy rendszer, egy társadalom vagy egy egyéni élet legfeljebb annyira lehet erős, mint az elvek, amelyekén áll.”

Dr. Francis A. Shaeffer

Ugyanez a mottója a Sanyi előadásának is, ennél jobbat én sem találhatok. Még hozzátenném, hogy a különböző sikerfilozófiák, életvezetési irányzatok is csak akkor lehetnek erősek, ha az elvek, melyeken nyugszanak, kiállják a tudatos elme vizsgálatának próbáját. Vagyis összhangban vannak a valósággal.

Csak azért, mert valami jól hangzik, vagy mert sokan hisznek benne, még nem biztos, hogy igaz és helyes is! Láttunk mi már sok embert tévedni. (ld.: fasizmus, kommunizmus).

Mielőtt elkezdünk tehát valamiben hinni, hovatovább alkalmazni az életünkben, meg kell vizsgálnunk, hogy a valósággal összevetve megállja-e a helyét. Bármely filozófiának pedig, amely az élet kérdéseiben akar irányt mutatni nekünk, legalább 3 kérdésre választ kell, hogy adjon. Ezek minden filozófiai irányzat alapkérdései. Amelyek ezekre nem adnak kielégítő választ, azok álfilozófiák. Jóllehet a mindennapokban adhatnak hasznos tanácsokat, azonban végső soron inkább eltávolítanak a megoldástól, mintsem hozzásegítenének.

A lét

Az első ilyen kérdés a létezés maga. Választ ad-e – még hozzá racionálisan kielégítő módon – az adott filozófia a létezésre. **A világ, amelyben élünk, létezik. VAN.** Ha pedig van, akkor ami van, az honnan van? Megmagyarázza-e az adott eszme ezt a kérdést? Első ránézésre nagyon elrugaskodottnak és távolinak tűnik ez a kérdés. Mi köze van ennek ahhoz, hogy én több pénzt, új autót, esetleg harmonikus kapcsolatot akarok a feleségemmel? Valójában nagyon is lényeges! Kérlek, várd meg, amíg kifejtem! Hidd el, nagyon jó lesz!

Az ember

A második kérdés a létező dolgok egy speciális „eleme”: az ember. **Az ember lényegesen különbözik minden más létezőtől, a maga személyességével.** A legokosabb kutyáról, vagy akár emberszabású majomról sem lehet elmondani, hogy személy lenne. Nagyon jó dolog az állatvédelem, de az állatok - akármilyen állat – és az ember között egy nagyon lényeges minőségi különbség van. Sok állatvédő szervezet megfélekedzik erről, amikor például a libák védelmét előrébb sorolja az emberekénél. Bármilyen tárgyat, állatot megvehetünk pénzen, de ugyanennek egy emberrel kapcsolatban már a gondolata is felháborító.

Választ ad-e tehát az a bizonyos elgondolás az ember emberségének kérdésére? Vagyis, hogy honnan származik az ember? Túlságosan elvontnak tűnik ez is? Márpedig, ha a világban jelen van a személyesség, lényeges kérdés, hogy hogyan került oda? A vonzás törvényénél fontos szerepe lesz még ennek a kérdésnek.

A tudás

A harmadik dolog pedig, amelyre választ kell adnia egy elméletnek, a tudás kérdése. Ez mintegy alapja az előző kettőnek is. **Honnan tudjuk, amit tudunk,** és amit tudni vélünk, arról hogyan tudhatjuk meg, hogy igaz-e, vagy sem? Ha válaszoltunk az előző kérdésekre, akkor honnan tudjuk, hogy a sokféle vélemény közül a helyeset találtuk meg? Még fontosabb, ha jön valaki egy válasszal, olvasunk valami újszerű érdekes elméletről, akkor az igaz-e? A tudásfilozófia, vagy idegen szóval episztemológia foglalkozik ezzel.

Ez nagyon lényeges, mert ha elfogadunk valami olyasmit, amely egyes részleteiben talán még működik is, de végeredményben nincs összhangban a teljes igazsággal, akkor egy becsapás áldozatai lettünk, az életünk zsákutcába fog torkollni.

Szabályok

Ha még mindig velem vagy, kedves olvasó, akkor lépünk be ezen az ajtón, és vizsgáljuk meg, hogyan juthatunk valódi válaszokhoz. Sanyi mindig azt mondja, hogy az élet alapjairól csak úgy lehet filozofálni, ha „pisztoly van az asztalon”. (Mint a vadnyugati pókerben: aki csalni próbál, azt lelövik). Tehát ez a gondolatmenet „vére megy”, csak sziklaszilárdan, a **józan ész** alapján bebizonyított válaszokat fogadhatunk el. Legyünk tehát teljesen tudományosak. El kell vetnünk mindazokat a válaszokat, melyeket a tudományos vizsgálati módszerekkel nem lehet bizonyítani. El kell fogadnunk viszont azokat, melyeket be tudunk bizonyítani.

Ahhoz viszont, hogy ezen az úton elindulhassunk, **le kell fektetnünk néhány szabályt**, melyekben mindannyian meg tudunk egyezni. Sakkozni is csak úgy lehet, ha a felek előbb megegyeznek a szabályokban.

Nincs szükség túl sok szabályra – igazából csak kettőre -, de fontos megbeszélni ezeket, mert e kor meglehetősen kikezdte a logikus gondolkodást. Az ún. *relativizmus* ugyanis mára teljesen aláásta az emberi megismerés lehetőségét. Mára odáig jutottunk, hogy nincsenek tények, csak vélemények. Nincs fekete – fehér, hanem csak a szürke különböző árnyalatai vannak. Ez utóbbi különben a világ legnagyobb hazugsága, hatására ugyanis már semmit nem tudhatunk biztosan. Nekem ez a véleményem erről, neked az, egy harmadik embernek valami más, végül megegyezünk valami kompromisszumos megoldásban. Ez mind nagyon jól hangzik, de van egy bökkenő. A mi kompromisszumos megoldásunk hatására a világ nem fog megváltozni.

Csak a példa kedvéért: ha az összes fizikus megállapodik abban, hogy az atom szerkezetének ilyennek és ilyennek kell lennie, attól még az atom nem fogja magát ehhez hozzáigazítani. Hasonlóan: ha holnap egy konferencián megállapítják, hogy Newton tévedett a gravitációval, attól még nem tanácsos kiugrani a tizedik emeletről.

(Zárójelben: a relativitás elmélete nem egyenlő relativizmussal. Einstein nem hitt a relativizmusban - „Isten nem kockajátékos”-, és utólag már megbánta, hogy így nevezte el az elméletét.)

Az antitézis elve

Az első szabály tehát, amelyet alkalmaznunk kell, és amelyben közös nevezőre kell jutnunk a továbblépéshez, az az ún. **kizárólagosság** vagy más néven az **antitézis elve**. Ez egyszerűen annyit jelent, hogyha valami igaz, akkor annak az ellentettje hamis.

Ha $A = A$, akkor $A \neq \bar{A}$ (Ha A egyenlő A -val, akkor A nem egyenlő nem A -val).

Magyarul egy állítás, és annak az ellentettje nem lehet egyszerre igaz. Ha valaki tesz egy A állítást, egy másik ember pedig egy ugyanarról egy tőle különböző B -t, akkor három lehetőség képzelhető el. Vagy A -nak van igaza, vagy B -nek, vagy egyiknek sem. Olyan nincs, hogy két különböző állítás ugyanarról a dologról egyszerre legyen igaz. A hétköznapi dolgokban még alkalmazzuk is ezt az elvet, ha egy elvontabb kérdést vizsgálunk, akkor már simán figyelmen kívül hagyjuk.

Például, ha én azt mondom, hogy a poharamban kóla van, Te pedig azt mondd, hogy vörösbor, akkor nem egyezhetünk meg boros kólában, ugyanis ekkor nem mindkettőnknek lenne igazunk, hanem mindketten tévednénk. (A boroskóla ugyanis se nem bor, se nem kóla, hanem egy harmadik dolog).

A fenti gondolkodásmódot egyébként egy Hegel nevű filozófusnak „köszönhetjük”, ugyanis ő állt elő azzal az ötlettel, hogyha két ellentétes állításról nem tudnak dűlőre jutni, akkor egyezzenek ki egy kompromisszumos álláspontban, és ezt elnevezte *szintézisnek*. Nem szeretnék most filozófiatörténeti fejtegetésekbe fogni, a végén majd úgyis leírom, hol lehet ennek még utánajárni. A lényeg, hogy mára a modern ember elvesztette azt a lehetőséget, hogy valamiről biztosat tudjon. A közbeszéd szerint ugyanis minden „relatív”.

Szintén a példa kedvéért, úgy bő száz évvel ezelőtt, ha egy apa azt mondta a gyermekének, hogy helytelen, amit tettél, akkor a fiú/lány mondhatta azt, hogy szerintem pedig nem az. A modern gyerekek válasza azonban így hangzik: - ugyan Apa, mi az hogy helyes vagy helytelen? Ez csak nézőpont kérdése!

Na ez a relativizmus! Amikor egy dolognak nem az igaz vagy hamis voltát vizsgáljuk meg, hanem arról kezdünk beszélni, hogy mi az hogy igaz – hamis egyáltalán?

Természetesen a szabadsága mindenkinek megvan, hogy azt fogadjon el igazságnak, amit akar. Ebben az írásban nem is az **én** igazságomat akarom a **Te** igazsággal szembeállítani. A célom az, hogy megtaláljuk **az** Igazságot!

„A mai ember *humanista relativizmusban* él. Az ember a központ, minden dolgok mértéke. Mindent önmagához mér, viszonyít. Mivel azonban így nem tud abszolút eredményekre jutni (csak a különböző vélemények tengere létezik), legtöbbször már feladták a józan gondolkodásba vetett hitüket.”¹ Könnyedén magukévá tesznek mindenfajta tetszetősnek tűnő csoda módszereket, sikerelveket, amelyet a világ kínál fel számukra, egyetlen célból: hogy eltávolítsa őket az Igazságtól. „Higgy magadban!” – szól a tanács. Valójában ezt jelenti: „CSAK magadban higgy!” „Bízz az elméd teremtő erejében!” „Meg tudod csinálni!” stb.

Az ember, aki csak önmagában bíz, olyan, mint Münchhausen báró: azt képzelem, hogy a saját hajánál fogva ki tudja húzni magát a mocsárból. Márpedig az ember él a természet törvényeinek alávetve, nem pedig fordítva. A humanizmusban nincsenek tények, csak vélemények. Nekem is igazam van, és neked is igazad van. Ez egy dolgot eredményezett: azt, hogy **NINCS IGAZSÁG**.

Visszatérve tehát a szabályokhoz. Fontos, hogy megállapodjunk az antitézis elvében, ugyanis e nélkül nem léphetünk tovább. Ha neked problémáid vannak ezzel, javaslom, járj utána először ennek, mielőtt tovább olvasnál, például az irodalomjegyzékben található linke kattintva.

Azért fontos ebben megállapodnunk, mert ha találunk egy problémát, melyre ezer egymástól markánsan különböző megoldás lehetséges, akkor nem szükséges mind az ezret megvizsgálunk, hanem csak addig kell haladnunk, amíg egy igazat nem találunk. Ha ugyanis találunk egy jó megoldást, ami különbözik a többitől, akkor az antitézis elve szerint az összes többi automatikusan hamis.

Sajnos a mai világ nem szereti az ilyen kizárólagosságra törő gondolkodásmódot. Sokkal szimpatikusabb azt mondani, hogy mindenkinek lehet igaza a saját módján, hagyjuk meg a lehetőségét annak, hogy azt gondoljon, amit akar. Ez egy nagyon jó elképzelés, csak hogy **nem lehet vele valódi felismeréseket tenni**. Amíg az ember nem mindenható, tehát nem tudja a világban uralkodó szabályokat a saját elképzeléseihez igazítani, addig ez a fajta gondolkodásmód kudarcra van ítélve.

Ha megfigyeljük a világot, azt tapasztaljuk, hogy nagyon szigorú törvényeknek alávetve működik. Az ember megismerheti ezeket a törvényeket, alkalmazhatja őket, ezáltal nagyon sokat elérhet, **DE MAGUKAT A TÖRVÉNYEKET NEM VÁLTOZTATHATJA MEG!**

Csak figyeld meg, kedves olvasó, azok az eszmei irányzatok, vagy akár vallások a legnépszerűbbek, amelyek úgymond „ökumenikusak”, azaz nem törekednek kizárólagosságra, hanem megengedik, hogy több féle elképzelés egymás mellett létezessen. A gond csak az, hogy az antitézis elve szerint egy bizonyos problémára csak egyféle helyes válasz adható. Nem ezer, nem száz, de még csak kettő sem.

Még egy dolgot fontos kiemelni!

Attól, hogy bizonyos embereknek, embercsoportoknak a különböző dolgokról eltérő véleményük van (szubjektív szemlélet), attól még **az objektív igazság létezik!** A világ, a létezés VAN, és sajnálatos módon – vagy éppen szerencsére – nem igazítja hozzá magát az emberek elvárásaihoz.

A kauzalitás elve

A második szabály, melyet követnünk kell, és amelyhez mindvégig ragaszkodunk, az **ok-okozat, akció-reakció, vagy más néven a kauzalitás elve.**

Egyetérthetünk-e abban, hogy ebben a világban semmi sem történik ok nélkül, illetve, hogy minden oknak van okozata? Ha ezt vitatod, akkor kérlek ne is olvass tovább! A későbbi együtt gondolkodáshoz ennek a törvénynek az elfogadása elengedhetetlen! Ahogy fent már idéztem Einsteint, aki azt mondta, hogy „Isten nem kockajátékos”, azaz, semmi sincs, ami véletlenül történne ezen a világon. Legfeljebb mi nem ismerjük az okát.

Szintén Einstein mondta, hogy a feltételezhetően létező összes tudásnak az emberiség legfeljebb a egy százalékát birtokolhatja. És ez a jövőben sem fog megváltozni. Ez persze nem attól igaz, hogy Einstein mondta, egyszerűen ez a tapasztalásunk. Megfigyelted már, hogy egy megválaszolt kérdés szinte mindig felvet sok – olykor több száz – másikat?

Érdemes ezt a törvényt egy kicsit még kiterjeszteni. Először is az energia megmaradás törvényével. Ebben a kontextusban ez azt jelenti, hogy **egy okozat nem lehet nagyobb az őt kiváltó oknál sem mennyiségileg, sem minőségileg.** Tehát a kiváltó oknak – vagy okok összességének - legalább ugyanakkorának, vagy magasabb rendűnek kell lennie, mint a megfigyelt okozatnak. Gyakran egy okozatnak többféle kiváltó oka is van.

A nagyobb minőségi fok azt jelenti, hogy egy alacsonyabb rendezettségű (minőségű) ok nem hozhat létre egy magasabb rendű okozatot, hasonlóan ahhoz, ahogy alacsonyabb energiaszintű okból maximum ugyanakkora okozat származhat, nem nagyobb. Röviden szólva: energia nem keletkezik, csak átalakul. Erre régen rájöttünk már, csak némely esetekben megfeledeztünk az alkalmazásáról.

Egy példával megvilágítva: ha egy tornádó után találunk az utcán egy karórát, akkor nem feltétezzük, hogy a szélvihar – melynek energiája óriási – „fújta volna össze” az órát, hanem pontosan értjük, hogy kell lennie egy magasabb minőségű – értelmi szintű - alkotónak, aki létrehozta azt.

A Megoldás keresése

Nos, akkor e hosszú, de szükséges bevezető után rátérhetünk a konkrét tárgyalásra. Élesíthetjük a pisztolyainkat. Mindezek alapján elindulva kíséreljük meg megtalálni a végső megoldást.

Az ok-okozat törvénye alapján (tehát MINDEN okozatnak van egy oka) azt tapasztaljuk, és le is vonhatjuk ezt a következtetést, hogy minden létező egy másik létezőtől kapta a létét. *Arisztotelész* gondolta ezt először végig, amikor a lét eredetéről gondolkodott (ld.: a *Metafizika* c. művében). Én a szüleimtől kaptam a létet, ők az övékétől. Az asztal az asztalostól és a fától, a fa egy magtól, az egy másik fától és így tovább.

Ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy bent vagy a labirintusban – ami az Élet, vagyis a létezés maga – és próbálsz megfejteni, hogy merre indulj. Van azonban egy segítséged ebben: ott van ugyanis a madzag vége a kezdedben, amit csak követned kell! Ez az Ariadne fonala a kauzalitás elve.

Arisztotelész azonban itt egy dilemmával szembesült. Eme gondolatmenetnek két végeredménye képzelhető el. Az egyik szerint egy végtelen láncot találunk, amelyben minden okozatnak van egy másik oka, és soha nem juthatunk a végére. Ez egy elég elkésztő lehetőség, mert e szerint sohasem találhatunk teljes válaszokat a kérdéseinkre, vagyis sohasem tudhatunk semmit biztosan. Ez pedig csírájában fojtja meg az ember kilátásait a megismerésre.

Ahhoz ugyanis, hogy bármiről egy abszolút kijelentést tehesünk, kell lennie egy végtelen viszonyítási pontnak, amihez mérjük. A „*hol van?*” kérdésre sem adhatunk addig abszolút választ, amíg egy másik olyan dologhoz tudjuk csak viszonyítani a helyzetét, amelynek szintén valami máshoz képest ismerjük a helyzetét.

A másik lehetőség, hogy van egy létező, egy végső ok, amely nem mástól kapta a létezését, hanem önmagában birtokolja azt. Mondhatni, hogy **főállásban VAN**.

Ez a két lehetőség van, nincs több. Te hogyan gondolsz? Csaltunk menet közben? Léptünk a futóval ló lépésben?

Arisztotelész tehát arra a megállapításra jutott, hogy kell lennie egy önmagában való létezőnek, amelytől minden más kapta a létezését. Ő nem számolt a végtelen láncolat lehetőségével, talán azért, mert a görögök nem ismerték a végtelen fogalmát. Nem tudom. Mi azonban ki fogjuk mutatni, hogy miért nem képzelhető el ez az eshetőség. Arisztotelész Kr.e. 300 évvel valószínűleg még nem ismerte a zsidókat, mert ha ismerte volna, akkor bizonyára azt mondta volna, hogy az önmagától való létező az, amit a zsidók Istennek hívnak. (A görög istenek – Zeusszal az élen – nem feleltek meg ennek kritériumnak).

Az Ószövetségben van ugyanis egy szakasz, amikor Isten megjelenik Mózesnek, égő csipkebokor képében. Mikor Mózes megkérdezi, hogy mit mondjon a népének, ki üzen nekik, akkor Ő ezt válaszolja: „És monda Isten Mózesnek: **VAGYOK A KI VAGYOK**. És monda: Így szólj az Izrael fiaihoz: **A VAGYOK** küldött engem ti hozzátok.” (2 Móz. 3.14)

Az ember hajlamos arra, hogy néha felületesen átlépjen dolgokon. Figyeld meg - a ha esetleg nem tetted meg -, hogy Isten itt nem viccelődött Mózesrel (vagyok aki vagyok, mi közöd hozzá), hanem úgy is fordíthatnánk, hogy **VAGYOK AKI VAN** (eredetileg is nagybetűvel van írva). Tisztán látszik tehát, hogy Isten itt úgy azonosítja önmagát, mint az önálló létezőt.

HOPPÁ! Itt a meglepetés! Legalábbis rám ez így hatott. Ez ugyanis egy *a posteriori* (tapasztalati) Istenbizonyítás. Istenről ugyanis mindig azt gondoltam, hogy talán van, talán nincs, de lényegében nem bizonyítható, hogy létezik. „Még nem találkoztam vele.” Most pedig íme, egy egyszerű gondolatmenet végkövetkeztetése alapján megállapítható, hogy a létező világ végső oka nem lehet más, mint Isten.

Szerintem ez egy olyan gondolatmenet, amelyre nagyon sokan eljutnak, de aztán mint egy kellemetlenkedő rovar, elhessegetik maguktól. „Amire nem gondolok, az nincs is”.

Ebből az eszmefuttatásból az is látható, hogy Istent nem úgy kell elképzelni, mint egy öreg kaporszakállút, aki fent ül a mennyben és figyel minket, majd hol büntet, hol jutalmaz, eléggé kiszámíthatatlan módon. **Az önmagában való létezőt, a világ végső okát hívhatjuk Istennek.**

OK, ne szakadjunk ennyire előre, itt, ezen a ponton, **még hívhatjuk bármi másnak is**, de menjünk tovább, vizsgáljuk ezt meg alaposabban.

A végtelen anyag és energia, mint végső ok

Most lehet, hogy azt gondolod, hogy akkor mi a helyzet az ősrobbanással és az evolúcióval? A mai ember inkább a végtelen anyagot és energiát + az időt és a véletlent tekinti a világ végső okának.

Való igaz! Van itt két egymásnak ellentmondó állítás. Az egyik szerint a világ kialakult, a másik szerint teremtés útján jött létre. **Az antitézis elve szerint csak az egyik lehet igaz.**

Vizsgáljuk meg tehát előbb az elsőt. **E szerint a semmi létrehozta önmagát.**

Az ősrobbanásban a semmiből lett valami. Egyes elméletek szerint minden létezett már ekkor is, csak egy végtelenül kicsi pontba összezsúfolva. A kérdés ekkor az, hogy ez a végtelen kis pont honnan származott? Ez a teória nem ad magyarázatot, csak egy korábbi időbe tolja vissza a kérdést.

Ez több problémát is felvet. Először is, **hogy bármi létrehozhasson valamit, először már léteznie kell.** Ha valami nem létezik, önmagát sem hozhatja létre. A másik pedig, hogy **a létrehozás fogalma feltételez egy értelmet, amely ezt megcselekszi.** Sem logikailag, sem tapasztalatilag, de még elméletileg sem képzelhető el, hogy a semmi „gondolt egyet”, és létrehozta a most látható világot. Ha kezdetben csak a semmi lett volna, akkor most sem lenne más, csak semmi.

Tapasztalatból tudom, hogy ateisták itt kapásból dobják a kérdést: „...*na de ki teremtette Istent?*” Nem tudom.

Azonban lássuk csak mi közül is lehet választani:

- Evolúció: kezdetben volt a por (energia stb.)
- Teremtés: kezdetben volt Isten.

Bizonyítani (tudományosan) egyiket sem lehet, pusztán hinni benne. Így tehát az evolúció és az ateizmus sem más, mint vallás.

Továbbá azt mondjuk, hogy Isten öröktől fogva létezik (pontosabban: felette áll az időnek, hiszen azt is Ő teremtette*), így nem volt kezdete sem. Okra csak olyasminek van szüksége, amelynek van kezdete. A világegyetemnek az evolucionisták szerint is volt kezdete, következésképpen okra is szüksége van.

*„Minden ő általa lett és nála nélkül semmi sem lett, a mi lett.” (Jn. 1.3)

Vizsgáljuk meg tehát az **evolúciót** is, mint az élővilág feltételezett okát! Mi is ez? Egy elmélet? Bizonyítható-e valójában?

Van egy fizikai törvény, amely homlokegyenest ellentmond még az evolúció feltételezésének is. Mégpedig a **termodinamika (hőtan) II. Főtétele**, vagy más néven az **entrópia törvénye**. E szerint minden a magasabb energia és rendezettségi szint felől az alacsonyabb felé törekszik, hacsak egy külső szervező erő közbe nem avatkozik.

Az elektronok az atommag körül mindig a legalacsonyabb energiaszintű pályát igyekeznek elfoglalni. A patak sohasem folyik a hegynek felfelé.

Egy szobában, melyben rendetlenség uralkodik, sohasem lesz magától rend, ellenben egy rendrakás után rövid időn belül újra rendetlenség keletkezik. Biztosan láttál már TV közvetítéseket, amikor Amerikában lecsapott egy tornádó. Mindig pusztítást látunk, sohasem olyat, hogy a szélvihar létrehozott volna valami magasabb rendűt.

Nemcsak fizikai és lételeméleti (ontológiai) okok szólnak az evolúció ellen, hanem például tapasztalatiak is. Egyrészt a világban sehol sem találunk példát olyasmire, hogy valami csak úgy kialakult, magától létrejött volna. (Értsd: egy kevésbé szervezettből egy magasabb szervezetségű jött létre. Ha pl. egy vulkánkitörés létrehoz egy hegyet, az nem lesz magasabb szervezetségű, minőségű). Egy szervezetlenebb dologból pusztán energia és véletlen folytán nem lesz szervezettebb. Ellenben a teremtésre annál inkább láthatunk példákat! Gondoljunk csak bele, az ember az értelmével mennyi olyan dolgot létrehozott (teremtett) már, amely a természetben a véletlen folytán sohasem jött volna létre.

A teremtett világnak van egy Rendje. Minden előre meghatározott törvények alapján történik úgy, ahogy. (Energia megmaradás törvénye, gravitáció, és még sorolhatnánk) Ha kezdetben csak a semmi volt, ha minden a véletlen folytán jött létre, akkor ezek a törvények honnan származnak, és miért pont így működnek? Gondolkoztál már ezen?

Ha a semmit szó szerint értelmezzük, akkor abba nem fér bele, hogy létezett a semmi + a természeti törvények, hanem azt jelenti, amit: SEMMI sem volt! Törvények sem. Most azonban vannak. Honnan tehát?

Lehet, hogy tévedünk az keletkezés-kialakulás kérdésében? Ne feledd: attól, hogy sokan hisznek valamiben, attól az még nem feltétlenül igaz!

A középkorban az emberek azt hitték, hogy a Föld lapos. Most már tudjuk, hogy gömb. **Az igazság változik?! NEM!** A középkorban az emberek tévedtek. Az egyház tévedett! **Az igazság nem változik!**

Most az emberiség nagy része azt hiszi, hogy az evolúció igaz. Komoly professzorok hiszik ezt. Ezt oktatják az óvodáktól az egyetemekig. Megbélyegzik azokat, akik ellentmondanak nekik. (Ismerős? Inkvizíció!?) **De ettől ez még nem lesz igaz!**

A Szovjetunióban a gulágra kerültek azok a tanárok, akik nem a Párt mindenhatóságát tanították az iskolákban. Ma a „tudomány gulágára” száműzik azokat a tudósokat, akik ellene merészelnek mondani az evolúciónak.

Azonban **az evolúció még tudományosan sem bizonyítható!** Tudom, hogy ez a kijelentés élesen szembemegy az iskolában tanítottakkal, de **ez így van.** Néhány egyszerű kérdéssel zavarba hozhatnánk a tanárainkat az iskolában.

Az evolúció mellett leginkább a különböző növényi és állati maradványokat, a fossziliákat szokták bizonyítékként felhozni. Azonban van egy szembetűnő hiányosság ezen a téren. Mégpedig az, hogy **tömegével kellene ezek között az egyes fejlődési szintek közötti átmeneti alakoknak előkerülniük.** Ezzel szemben nemhogy keveset, **de egyetlen egyet sem találunk. EGYETLEN EGYET SEM!** Mivel nem feltételezhetjük, hogy például a láb úgy alakult ki, hogy a szülőnek még nem volt, de az utódjának már teljes funkciójában igen, ezért kellene lenniük „láb-kezdeményeket” mutató maradványoknak. De nem csak a lábbal van így. Semmilyen szervvel kapcsolatban (gerinc, tüdő, szem, szárnyak stb.) nem található egyetlen félig kész forma sem! Akkor meg hogyan történt? Ezt a dilemmát még maga Darwin is fel- és elismerte, mint elméletének legsebezhetőbb pontját.

Az evolúció problémájáról Jobe Martin az *Evolúciótól teremtésig* című könyvében dr. Henry Morrist idézi, aki így foglalja azt össze:

*„A kezdet kezdetén létező ismeretlen vegyületek
ismeretlen, már nem létező folyamatok által
ismeretlen, ma már nem létező életformákat hoztak létre,
amelyek
ismeretlen összetételű légkör alatt,
ismeretlen óceáni ősrésben
ismeretlen időben és helyen
ismeretlen szaporodási módszerekkel új életet hoztak létre.”*

Aki az evolúció fenti ismeretlenjeinek akármelyikére megismételhető, tudományos kísérletekkel bizonyítható magyarázatot ad, az kezdhet öltözni a Nobel-díj átadó ünnepségére!¹⁵

Erről a témáról most nem szeretnék ennél részletesebben írni, ha érdekel a dolog, szintén az irodalomjegyzékben^{2,3,15} látható, hogy hol olvashatsz még róla.

Különösen ajánlom Jobe Martin fent említett könyvét. Ha csak egy fejezetbe is beleolvasol, végérvényesen leszámoltál az evolúció lehetőségével. Egyébként szerintem az is elég hozzá, ha leülsz magadban egy fél órát, és elgondolkozol rajta. Menj el esetleg egy erdei sétára, hallgasd meg a pacsirta énekét és gondold azt, hogy ami ezt létrehozta, az a mutációk + természetes kiválasztódás + idő.

Logikusan gondolkodó emberként én már nem tudok hinni az evolúcióban.

(Itt jegyezném meg, hogy az evolúció elméletének elfogadásához is ugyanúgy hitre van szükség, mint a teremtéshez, utóbbira azonban több ezernyi bizonyíték lelhető fel, míg az **evolúcióra egyetlen egy sem.**)

Időnként az evolucionisták azt állítják, hogy elméletüknek nem része a kezdet és az élet kialakulásának magyarázata. Ez azonban nem érv! Micsoda elmélet az, amely azt mondja, hogy amit nem tudok megmagyarázni, arról egyszerűen azt állítom, hogy kívül esik az elméletem tárgykörén? És még az evolúciós elmélet hirdetői tarják magukat kizárólagosan a tudomány felkent papjainak. Nevetséges.

A Teremtés elmélet (kreacionizmus) ezzel szemben választ tud adni a kezdettől a végig MINDEN kérdésre. **A tudomány a teremtést igazolja!**

A Teremtés kontra evolúció kérdésében az 1. Függelékben olvashatsz még néhány érdekességet.

Feltétlenül javaslom meghallgatni ezt az előadást, mely közvetlenül letölthető innen:

http://messages.bibliaszol.hu/eredmenyeselet/download.php?id=Talalkozok/2009/2009-02-13__Evolucio.mp3

A józan ész és logika, mint vezérfonal

Bár pl *Kant* megkérdőjelezi ennek létjogosultságát (Tisza ész kritikája, Ítéloerő kritikája stb.), én nem értek ezzel egyet. Véleményem szerint az ember azért kapta az eszét és intelligenciáját, a gondolkodás képességét, hogy használja azt. Sőt, állítom, hogy logikus gondolkodás útján igenis kaphatunk objektív válaszokat. Megtehetjük, hogy homokba dugjuk a fejünket, de ez nem jelenti azt, hogy a *lehetőségünk* ne lenne meg a válaszok megtalálására. Meggyőződésem, hogy a világ nem hagy minket bizonytalanságban. Ami megismerhető, azt képesek vagyunk megismerni, feltéve ha tisztán tartjuk a gondolkodásunkat korunk „minden relatív” „nézőpont kérdése” hozzáállásától. Egy hegy a magasból, egy repülőről is hegy, és a hegy lábától is hegy, a nézőpontunktól függetlenül. A hegy valósága nem változik attól, hogy a nézőpontunktól függően mekkorának látjuk. Nem tudom, érthető-e, hogy mire gondolok?

Ahhoz, hogy a lét végső okának természetét alaposabban megismerhessük, meg kell vizsgáljunk a látható világ egyéb sajátosságait, hogy visszakövetkeztethessünk kiváltó okra. Azt mondtuk, hogy az oknak mindig magasabb rendűnek kell lennie az okozatnál, mind mennyiségi, mint minőségi tekintetben.

Mi a **legnagyobb mennyiségileg** a világban, melyet észlelhetünk? Azt hiszem a végtelen világegyetem, az **Univerzum** a legnagyobb mennyiségileg. A végtelen fogalmát nem nagyon tudjuk elképzelni, sem megérteni, - hiszen véges lények vagyunk - de kétségtelenül jelen van a világunkban. Gondoljunk csak számokra. Bármely számnál van egy nagyobb ($n+1$). Ha a törteket is nézzük, akkor bármely két szám között is még végtelen sok szám helyezkedik el. Tehát a végső oknak minimum végtelennek, vagy nagyobbknak kell lennie, ennél kisebbel nem érhetjük be. De hát mi lehet nagyobb a végtelennél? Hallottál már olyat, hogy a párhuzamos egyenesek a végtelenben metszik egymást? Ez ugye matematikailag így értelmetlen, mert a párhuzamosok sohasem metszik egymást, a végtelenben sem. Ha azonban filozófiailag nézzük, és feltételeznünk egy végső okot, amelyből minden származik, akkor ebben a végső okban a párhuzamos egyenesek is találkoznak, hiszen MINDEN abból indult ki. Ilyen módon már elképzelhető egy végtelennél is nagyobb végső ok.

Mi az, ami **minőségileg a legösszetettebb**, legbonyolultabb létező ebben az univerzumban. Én azt hiszem, hogy **az ember maga az ő személyességével**, erkölcsével összetettebb minden más létezőnél. Tehát a végső okban is meg kell, hogy legyen ez a személyesség, ha nem akarunk csalni a kauzalitás tételével. Ne feledjük: pisztoly van az asztalon!

Honnan van például az erkölcs? Ha végső okban nem volt meg, akkor az nem lehet eredője a mostani létezésünknek, melyben pedig ez megfigyelhető! Márpedig a végtelen anyag és energia + idő + véletlen képzetben ez nem lelhető fel.

Van a világban még egy jellegzetesség, amit figyelembe kell vennünk, és keresnünk a végső okban. Ez pedig a sokféleség.

A világban sokféleség uralkodik, tehát a kauzalitás elve szerint ennek meg kell lennie az eredőben is. Egyfélelőből nem származhat többféle. Ha a kiinduló ok például sárga, akkor abból csak sárga származhat. Mint tudjuk három alapszínből már kikeverhető a teljes színskála.

Ez az első probléma a végtelen láncsal (minden ok okozata valami másnak, a végtelenségig), ugyanis ebben a láncban valahol lennie kellene egy valaminek, ami nagyobb minden általunk

megtapasztalhatónál, ami így viszont már a végső ok, tehát vége a láncnak. Így tehát egyértelműen kijelenthetjük, hogy a **végtelenbe vesző ok-okozati sor nem magyarázza a létezését, zsákutca, tehát elvethetjük.**

Lássuk tehát, mely filozófiák, vallási irányzatok elégítik ki e három kritériumot egyszerre? (mennyiségileg nagyobb, minőségileg összetettebb (személyes) a megtapasztalható létezésnél, és még sokféleség is van benne). Továbbá ennek a végső oknak létre kellett valamilyen módon hoznia a most látható világot, tehát legalább mindenhatónak kell lennie.

A különböző sikerelvek – bár adhatnak jó útmutatásokat – nem felelnek meg ezeknek az elvárásoknak, még a végső titokként aposztrofált vonzás törvénye sem. Mégpedig azért nem, mert a magyarázatként bemutatott „rezgések”, melyek révén minden összefügg mindennel, egy személytelen valami, ezért nem lehet a végső ok. Nem beszélve arról, hogy pusztán egy elmélet, nincs tudományosan bebizonyítva, így simán elképzelhető, hogy nincsenek is ilyen rezgések.

Az ember személyes ugyan, de nem mindenható, és nem nagyobb mennyiségileg a világegyetemnél, ezért az önmagunkba vetett hit (az ember bármit elérhet, amiben hisz) sajnos nem igaz. Az ember sokat elérhet, de nem mindent.

A világon ezerféle vallás létezik, ráadásul ezek gyakran egymásnak gyökeresen ellentmondó felfogással rendelkeznek. Némelyekben nincs is semmiféle isten, hanem csak valamiféle vezérlő elv (pl. Buddhizmus). Melyik lehet közülük az igazi? Van egy csomó badarság Istenről, amelyben rengeteg ember hisz. Szerencsére nem kell mindegyiket megvizsgálnunk, ugyanis az antitézis elve szerint, ha

a) egyről be tudjuk bizonyítani, hogy kétség kívül igaz

b) ez gyökeresen különbözik az összes többitől,

akkor megállhatunk, ugyanis az összes többi automatikusan hamis.

Tudom, hogy sokaknak ez nem egy szimpatikus nézet, de ez van. És ez sajnos automatikusan negligálja az ún. ökumenikus mozgalmakat is, melyek a különböző vallások kibékítésével, mi több, összefogásával foglalkoznak, és igyekeznek a sokból összegyűrni valamilyen mindenki által elfogadható kompromisszumos megoldást. Sajnos **a világ úgy lett berendezve, hogyha A igaz, akkor minden, ami nem A, az hamis.**

A hinduizmus kiesik, mert van sok személyes isten, de egyik sem végtelen. A görög istenek ugyanezen oknál fogva nem lehetnek.

A Buddhizmus kiesik, mert nincs egy személyes Isten.

Az ateizmus kiesik, mert a végtelen anyag és energia nem személyes, tehát nem lehet a végső ok.

Ha végignézünk a világ vallásai között, akkor igazából **csak három olyat találunk, melyben egy végtelen, mindenható, személyes Isten található.** A zsidó, a keresztény, és az iszlám vallás. Ebből az első kettő igazából egy (ugyanarról az Istenről van szó). Az iszlám vallásban Allah mindenható és személyes, de csak egy személy, nincs benne sokféle, így nem lehet a végső ok. Marad a zsidó-keresztény világkép. (Itt ugyanis Isten egy, de három személy: az Atya, a Fiú, és a Szent Lélek, vagyis a Szentháromság. Nem értjük pontosan, hogyan van ez, de itt most elégedjünk meg ennyivel. Később még visszatérek rá.)

A lényeg az, hogy pontosan kielégíti az általunk várt végső ok követelményrendszerét.

Ez feltételezi azt is, hogy kiesnek a magukat kereszténynek valló, de Szentháromság tagadó szekták, felekezetek. (Pl. a Jehova tanúi stb.).

Nos, mit szölsz ehhez a kifejelethez? Elég spirituális területre tévedtünk, nem igaz? Engem – hasonlóan Schlingloff Sanyihoz – **elkeserített ez az eredmény**. Nem akartam ugyanis keresztény lenni. Láttam magam előtt a sok furcsa viselkedésmódot, ahogy lóbálják a füstölőt, a fura ruhákat, az ájtatoskodást. Nem értettem, hogy ezek a vallásos szokások miképpen segíthetnének az én mindennapi életemben, a céljaim megvalósításában?

A megoldás tehát az, hogy legyünk vallásosak, járjunk templomba, böjtöljünk, gyónjuk meg a bűneinket a papnak, járkaljunk egész nap ájtatos képpel? Ráadásul az általam ismert, önmagukat vallásosnak mondó embereken nem láttam, hogy különbek lennének nálam, vagy a többi embernél. Kicsit úgy éreztem, hogy nem állnak két lábbal a földön, én pedig nem kívántam holmi homályos, kézzel foghatatlan dologhoz kötni az életemet. Megvallom, egy kissé cikkinék is éreztem, még a gondolatot is.

Nem akarok megsérteni senkit, aki netán katolikus, református, vagy más egyház tagja, de igazság szerint semmi irigylésre méltót nem találtam bennük ahhoz, hogy én is hozzájuk hasonlóvá váljak. Leginkább csak egy külső máznak láttam a dolgot, amely mögött a legtöbben ugyanolyan dolgokat műveltek, mint a többi ember, vagy még rosszabbakat. Akik pedig nem, azokon sem láttam, hogyha hozzájuk hasonlítanék, az megoldaná az életem problémáit.

Mivel azonban alapjában nyitottnak tartom a gondolkodásomat, és kész vagyok meghallgatni sokféle információt, így **adtam egy esélyt a Sanyinak, hogy próbálja meg bebizonyítani, hogy ez az Isten a világ végső oka, akit Arisztotelész lételméleti alapon bebizonyított, és mit lehet ezzel kezdeni?**

Álljunk meg azonban itt egy percre! Ha minden kétséget kizáróan be tudnánk bizonyítani, hogy Isten létezik, oly módon, amely számodra is elegendő lenne, akkor hinnél Istenben?

Ha a válaszod nem, akkor nem is érdemes tovább olvasnod! Nincs semmi probléma. Beszéljünk üzletről, bármi másról, de felesleges tovább menned. Voltak filozófusok is a történelemben - pl. *Spinoza*, *Nietzsche* -, írók, - pl. *Voltaire* -, akik azt mondták, állíthatnak akár eléjük bármilyen tényeket, ők akkor sem fognak hinni. Egyszerűen nem akarnak.

Ha mégis továbbjöttél, akkor **maradjunk továbbra is a logikus gondolkodásnál, vizsgáljuk meg, hogy az az Isten, aki a Zsidó vallásban és a Kereszténységben jelentette ki magát, a világ végső oka-e?** (A zsidóság és a kereszténység ezen a szinten azért egy, mert a különbség „csupán” abban van, hogy a zsidók még várják a Messiást, a keresztények szerint pedig már eljött, Jézus Krisztus személyében).

Itt szeretném, ha megállnánk még egy pillanatra. Tegyük fel, hogy azt mondod, hogy oké, bebizonyítjuk, hogy Isten a világ végső oka. **Na és akkor mi van?** Úgy értem, nekem mi közöm hozzá? Ha Isten is hozta létre a világot, nagyon úgy néz ki, hogy aztán magára hagyta. Ő törődjön a maga dolgával, nekem is megvannak a magam problémái, amiket NEKEM kell megoldanom. Mi közünk van egymáshoz?

Szeretném elmondani, hogy én ma keresztény vagyok. Hasonlóan a Sanyihoz, nem vallásos, a szó társadalmi szokásokat jelentő formájában. Hiszem, és be is tudom bizonyítani, hogy a végső

megoldás az életünkre Istennél van, és ez a megoldás csodálatos. Ez pedig egyszerűen ennyi: **Isten szereti az embert.** Mi az Ő gyermekei vagyunk, mindent meg akar tenni az érdekünkben, de egy dolgot sohasem tesz meg: **a szabad akaratumkat sohase lépi át!** Szabad akarattal teremtett minket. Ha mi nem hívjuk Őt, akkor Ő erőszakkal nem lépi át a küszöbünket. Kopogtat folyamatosan, de amíg nem nyitunk ajtót, addig kívül marad. És mint ahogy Schlingloff Sanyi egy kopogtatás volt számomra, én is egy kopogtatás vagyok Neked. Lehetek még egy hamisan szóló kopogtató – ezt Neked kell majd eldöntened -, de kopogtatok.

Miért lenne érdemes tovább olvasnod? Azért, mert bármiféle emberi megoldástól, filozófiától, sikerelvtől eltérően **Isten megoldása teljes körű és tökéletes.**

Amikor egy autót vásárolsz például, akkor a legtökéletesebb használati útmutatót magától a gyártótól fogsz kapni. A legjobban az ismeri a működését, aki megalkotta. A legpontosabb „használati útmutató” az emberhez szintén az Alkotónál található. Ő MINDEN kérdésre tudja a választ.

Mi lesz a Te hasznod mindebből?

Megismerheted a teljes igazságot, megtudhatod, hogy mi az értelme az életednek, mi Isten célja Veled, hogyan élhetsz kiteljesedett, problémáktól és nehézségektől nem mentes, de mégis egész életet. Nagyon magas húrokat pengetünk, tudom! Már az elején írtam, hogy itt nem elégszünk meg felszínes, jónak „tetsző” megoldásokkal. **A teljes igazságot keressük!**

Nézzük akkor tovább, sikerül-e megalapozni a fenti állítást?

Az Antitézis elve szerint tehát, ha ugyanazon dologról sikerül találnunk egy állítást, amely bizonyíthatóan igaz, akkor minden tőle különböző állítás hamis lesz. **A logika alapján feltételezett végső ok ráillik a zsidó-keresztény Istenre, de ez még természetesen nem elég.** Őt, magát megvizsgálva is látnunk kell, hogy megtaláltuk, amit kerestünk. Ha ez sikerül, akkor elértük a célunkat nem kell tovább keresnünk. Ha nem sikerül, akkor tovább kell folytatnunk a keresést.

A bizonyításhoz különböző feltételezéseket kell tennünk, majd megvizsgálni, hogy megfelelnek-e a valóságnak. Tulajdonképpen így működik bármely tudományos vizsgálódás. Felállítanak egy hipotézist, majd megvizsgálják, hogy alátámasztható e bizonyítékokkal. **Csináljunk tehát mi is végig egy ilyen ún. előfeltevésen alapuló bizonyítást.**

Tételezzük fel tehát, hogy Isten létezik. Amennyiben így van, akkor két eset lehetséges. Ha úgy akarná, akkor megtehetné, hogy sohase szerezzünk róla tudomást, és elbújhatna abban a 99 %-ban, amelyről Einstein is azt mondta, hogy sohasem ismerhetjük meg. Ebben rejlik egyébként az ateista ember paradoxona is. **Lehetetlen ugyanis egy véges elmével rendelkező személynek azt az abszolút kijelentést tennie, hogy nincs Isten, mert ahhoz, hogy ezt megtehesse, a lehetséges tudás egészével kellene rendelkeznie.**⁴

Egy ateista tehát legfeljebb agnosztikus ateista lehet, vagyis azt mondhatja, hogy nem tudom, hogy van-e Isten. Íme egy idézet John Maisel írásából⁴:

EGYETEMI TANÁR: Hogyan mondhatja, hogy ön ateista (egyáltalán nem létezik Isten), ha egyetért azzal, hogy a teljes tudás kevesebb, mint egy százalékaival rendelkezik?

FÉRFI: Azt hiszem, azt kell mondanom, hogy agnosztikus vagyok: nem tudom, hogy van-e Isten.

EGYETEMI TANÁR: Meggyőződéses vagy bizonytalan agnosztikus?

FÉRFI: Ezt hogyan érti?

EGYETEMI TANÁR: A meggyőződéses agnosztikus azt mondja: „az ember nem tudhatja, hogy van-e Isten”, a bizonytalan agnosztikus azt mondja: „Nem hinném, hogy létezik Isten.”

FÉRFI: Azt hiszem, rólam azt mondaná, hogy meggyőződéses agnosztikus vagyok.

EGYETEMI TANÁR: Biztos lehet valaha is abban, hogy biztos lehet abban, hogy nincs Isten? Avagy: bizonyosan tudja, hogy nem tudhat semmit sem bizonyosan?

FÉRFI: Nem, nem mondhatom bizonyosan, hogy biztos lehetek abban, hogy nincs Isten.

EGYETEMI TANÁR: Tehát valójában mégis bizonytalan agnosztikus?

FÉRFI: Igen, azt hiszem igen - nem tudom, hogy van-e Isten.

EGYETEMI TANÁR: Úgy tűnik, ön hasonlít ahhoz az emberhez, aki azt mondja: „Még sohasem láttam bizonyítékot Isten létezésére, így hát nem tudom, hogy létezik-e.”

FÉRFI: Valóban, még sohasem szembesültem olyan bizonyítékkal, mely Isten, az élet, a halál utáni élet vagy az élet értelme mellett szólt volna.

Pontosan itt kell kezdenünk, ezzel a kérdéssel: **Van elégséges bizonyíték, melyből arra következtethetnék, hogy van Isten, és hogy személyes kapcsolatom lehet vele?**

Tegyük fel tehát, hogy Isten létezik, és azt szeretné, ha tudomást szereznénk róla. Akkor hogyan tehetné ezt meg?

Megtehetné például, hogy folyamatosan jelen legyen a világban, és korlátlan hatalmával igazgasson mindent. Ennek viszont rettenetesen manipulatív hatása lenne, hiszen senki nem merne ellentmondani neki. Lényegében egy diktátor lenne.

Odamehetne aztán minden egyes emberhez egyszer - bizonyos életkorban - , és azt mondhatná neki, hogy „Én vagyok Isten, nekem kell engedelmeskedned”, majd valamilyen csodával alá is támaszthatná ezt.

Odamehetne aztán egy emberhez, vagy néhányakhoz, és elmondhatná nekik az akaratát, azok pedig elmondanák ezt a többi embernek. Talán le is íratthatná mindezt, és így juttatva el az emberekhez. Esetleg el is jöhetne egyszer személyesen, letaníthatná, amit az emberiségnek tudnia kell. Ha Te lennél a helyében, melyiket választanád?

Isten ugyan választhatná bármelyik megoldást, de valószínűleg rájöttél, hogy az utóbbit választotta. Miért? Akik ezt az írást olvassák, azok közül valószínűleg sokan – talán Te is -, hálózatépítéssel foglalkoznak. S mint ilyenek, - de bármely más területen is, ahol sok ember oktatását kell megoldani -, az írásos képzési anyagok jelentik a legjobb megoldást. Ily módon lehet ugyanis biztosítani az eredeti üzenet épen tartását a legmegfelelőbbben. A szó elszáll, az írás megmarad.

Biztosan hallottál már ún. Szent Iratokról. Védák könyve, Korán, Biblia. Nekünk ebben az esetben a Bibliát kell tüzetesebben megvizsgáljunk. A feladat tehát ez: **be kell tudnunk bizonyítani** – közösen, együtt gondolkodva -, **hogy a Biblia az első betűtől az utolsóig igaz, Istentől ihletett, és közvetlenül vagy közvetve választ ad az életünk minden kérdésére.** Vagy nem. Ezt majd Te eldöntöd. Most mindenesetre azt feltételezzük, hogy Isten a Biblián keresztül szól az emberhez, benne jelentette ki önmagát. Aki Istent akarja megismerni, nem egy valláshoz, hanem a Bibliához kell fordulnia.

Alapvető fontosságú, hogy biztosak legyünk benne, hogy a Biblia hiteles forrás-e, ami benne található, az igaz-e a maga teljességében, 100%-ig? Az-e, aminek Isten akarta: az Ő üzenete felénk? Ha csak egy aprócska részletében is kimutatható, hogy valótlan állít, akkor el kell vetnünk az egészet, hiszen megbeszéltük már, hogy nincs olyan, hogy valami csak félig igaz. Vagy egészen igaz, vagy teljesen hamis.

Ha ugyanis a Biblia nem igaz, akkor valami hamis dologra fogunk hivatkozni, egy hazugságra pedig nem lehet életfilozófiát építeni. Nem hozhatok döntéseket egy fikció alapján, ha az csak egy fikció. **Ez élet-halál kérdése!** Mint amikor valakinek az élete múlna rajta, hogy egy matematikai példát jól megoldjon, akkor nem gyárt magának saját szabályokat, hanem előveszi (megkeresi) a bebizonyítottat, és az alapján számol. **A legnagyobb veszély, amikor meggyőződésekben hiszek egy hazugságban.** Sok ilyesmire látunk példát. Csak az eszünket, a gondolkodásunkat használhatjuk, hogy ezt elkerüljük. **Nem hallgathatunk a szívünkre, az érzéseinkre.** Azok ugyanis nem tudnak józan ítéletet alkotni.

Az életünkben mégis sokszor így teszünk: mindenféle ködös elképzeléshez, misztikumhoz, „varázslathoz” kötjük az életünket, ahelyett, hogy megvizsgálnánk, ki vagy mi áll a háttérben. Csak két hatalom állhat a háttérben. De erről majd később.

A Biblia hitelessége

A Biblia hitelessége számtalan szemszögből megvizsgálható, és annyi anyag áll rendelkezésre, hogy tulajdonképpen az a furcsa, miért van mégis ennyi hitetlen ember? (Furcsának furcsa, de megmagyarázható. Erről majd később). Akik pedig hisznek, azok közül miért teszik ezt oly sokan teljesen hibás feltételezésekre alapozva: Sok oka van ennek, de a legegyszerűbb talán az, hogy nem olvassák őket. Leginkább a negatív előítéleteik miatt. Tudom, mert így tettem én is.

Röviden felsorolva az alábbi okok mutatják meg, hogy a Biblia igaz. Mindegyikről sokkal részletesebben lehetne írni, de most nem szeretnék elveszni a részletekben. Kiindulópontként szolgálhatnak azonban a további kutatáshoz, ha Te tényleg egy kereső ember vagy, és nem elégszel meg az itt felsorolt bizonyítékokkal. És **ne elégedj meg!** A Biblia ugyanis imádja a kritikát, mert egyre erősebb lesz általa. Egyszerűen csak azért, mert igaz.

De ne szaladjunk ennyire előre. Lássuk, miért hiteles a Biblia, és miről tudható biztosan, hogy nem emberektől származott csupán, hanem Isten kijelentése:

1) A Biblia azt állítja magáról, hogy igaz.

Az első és legkézenfekvőbb: A Biblia azt állítja magáról, hogy igaz.

„**A teljes írás Istentől ihletett** és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre,” (2 Tim. 3.16)

A sokak által ismert Hegyi beszédben Jézus ezt mondja:

„Mert bizony mondom néktek, míg az ég és a föld elmúlik, a törvényből (amely az Ószövetség – a szerző megj.) egy jóta vagy egyetlen pontocskára el nem múlik, a míg minden be nem teljesedik. (Mt. 5.18)

2) Nincs több változat, csak egyféle Biblia van.

Egy egyszerű logika alapján, hogyha bárki bármikor valamit megváltoztatott volna az eredeti írásokon, akkor most több, egymástól eltérő tartalmú Bibliával kellene rendelkezünk, és arról folyna a vita, hogy melyik az eredeti. Valószínűleg Isten ekkor is megmutatná valamilyen módon, hogy melyik az igazi. De nincs ilyen probléma, mert csak egyféle Biblia van. Ami pedig mégis belekerült utólag, arról pontosan tudjuk, hogy ki, mikor, miért tette bele. Nem volt benne például

az eredeteiben a Makkabeusok könyve, a Bölcsesség könyve stb. Ezeket pápai parancsra utólag tette bele a Katolikus egyház, a saját céljai miatt. Onnan lehet tudni, hogy a krisztusi időkben még nem volt benne, hogy sem Jézus, sem az apostolok nem hivatkoznak rájuk, szemben a többi ószövetségi írással. A jelen korban pedig például a Jehova tanúi írták át úgy a Bibliát, hogy kiradírozták belőle a háromságtanra utaló jeleket.

Ezeket azonban mind ismerjük, nem vonnak le semmit az eredeti értékéből. (Az 1. pontban említett kinyilatkoztatás az eredeti iratokra vonatkozik). Elég volna annyit mondanunk, hogy egy Mindenható Isten, aki létrehozta a világmindenséget, benne az emberrel, és jelen pillanatban is a saját szavával tartja fenn azt (azért áll ma is, mert Isten akarja), el tudja érni, hogy az kerüljön bele, amit Ő akar, és tisztán tudja tartani az üzenetét.

Hasonlóan azonban hozzám, valószínűleg Te sem elégszel meg így az elején csupán ezzel az önmagából kiinduló bizonyítással. Nézzünk meg más utakat is.

A klasszikus irodalmi források hitelességének vizsgálatakor három módszert szoktak a tudósok alkalmazni⁴:

3) A bibliográfiai vizsgálat az eredeti kézirat másolatainak számát, az eredeti és a létező másolatok között eltelt időt vizsgálja, amikor már egy eredeti kézirat sem létezik.

A bibliográfiai vizsgálat a következőképpen alkalmazható:

- *Caesar* Kr.e. 100 és 44 között írta meg a gall háborúk történetét. A rendelkezésünkre álló **legkorábbi másolat 1000 évvel halála után készült, és mindössze tíz másolatunk van** ebből az iratból.
- *Platón* kb. Kr.e. 427-től 347-ig írt; írásainak rendelkezésünkre álló legkorábbi másolatai Kr.u. 900 körül készültek, **majdnem 1300 évvel az eredetiek után. Mindössze hét másolat maradt fenn.**
- *Arisztotelész* Kr.e. 348 és 322 között élt és írt. Ma **mindössze öt másolatunk van** kézíratairól, a legkorábbi másolat Kr.u. 1100 körül készült, **több mint 1400 évvel az eredetiek után.**
- *Tacitusz*, a római történetíró az első században írt. Az **egyetlen rendelkezésünkre álló másolat** írásairól kb. Kr.u. 1100-ból, az eredetinél **több, mint 1000 évvel később**ről való.
- Most alkalmazzuk ugyanezt a vizsgálatot a **bibliai írásokra**, az újszövetségi iratokra. Az Újszövetség könyvei kb. Kr.u. 40-től 90-ig íródtak. A **legkorábbi kéziratmásolatok Kr.u. 130-tól mindössze 40-50 évvel az eredetiek után készültek. Több mint 24 000 másolat létezik.** A megbízhatóság bibliográfiai vizsgálatának az Újszövetségre történő alkalmazása alapján tehát kétszer is meg kellene gondolnunk, mielőtt az mondanánk, hogy a bibliai írásokban nem lehet megbízni.⁴

4) A külső bizonyítékok vizsgálata más történelmi forrásokat vizsgál annak megállapítására, hogy azok megerősítik-e vagy cáfolják a kéziratban szereplő állításokat, ilyen lehet például archeológiai bizonyíték.⁴

Itt azt kell megvizsgálni, hogy a történelmi események, más hitelesnek elfogadott források cáfolják-e a Bibliában leírtakat.⁵ Nem arról van szó, hogy vannak-e olyanok, melyek mást állítanak, hiszen természetesen ilyen rengeteg van, hanem, hogy ezek a cáfolatok megállják-e a helyüket. Biztosak lehetünk benne, ha lennének tényekkel, leletekkel alátámasztott bizonyítékok,

azokat szenzációként harsogná a média, és bizonyára tudnánk róluk. Ehelyett sugalmazások, feltételezések vannak, melyeknek sokan bedőlnek, mert hihetően találják őket. Emlékszel a reklámra a házi vízilőről? Nem kell mindent elhinni, amit a TV-ben mutatnak!

Ezek nagyban hasonlítanak a hiányzó evolúciós láncszemekhez. Mindenki hallani vélte, hogy léteznek, találtak ilyeneket, de soha senki nem látott egyet sem.

Hallottál már olyat, hogy egy lánc olyan erős, mint a leggyengébb láncszeme? Mi a helyzet akkor az evolúció nemhogy gyenge, de hiányzó láncszemeivel?

5) A belső bizonyítékok vizsgálata a kéziratban belüli következetességeket és következetlenségeket vizsgálja.⁴

Vagyis azt nézik, hogy a szöveg egyes részei nincsenek-e ellentmondásban egymással? Tudni kell, hogy a Bibliát több mint 40 szerző írta, kb. 1600 éven át. Egyikük élt, Isten sugallt neki valamit, amit ő leírt, majd meghalt. Aztán jött valaki más, esetleg nemzedékekkel később, aki megint írt valamit, és így tovább. Az írók között voltak királyok és egészen egyszerű emberek. Tanultak, és műveletlenek. Mindenféle háttérű ember. Ennek ellenére a Biblia teljesen konzekvens, nincs benne semmiféle ellentmondás. Sőt az egyes részek teljesen alátámasztják egymást. Aki fogott már a kezében Bibliát, az tudja, hogy tele van ide-oda utalásokkal. Szinte minden igeverset alá lehet támasztani több másikkal, teljesen más könyvekből. (A Biblia 66 különálló könyvből áll, ez is a jelentése: „Könyvek”). Hogyan lehetséges ez? Ha ebbe belegondolsz, már ez önmagában lehetetlenné teszi, hogy a Biblia emberektől származzon. **Csak egy minden idő felett álló szuper intelligens lény lehet képes ekkora időtávlatban egy egységes üzenetet közvetíteni.** Gondolj csak bele abba, hogy ha bármely – viszonylag rövid, pár 100 éves – intervallumot nézünk a történelemből, az abban élt filozófusok gyakran mennyire egymásnak teljesen ellentmondó elképzelésekkel éltek a világról. Egyszerűen képtelenség, hogy a Biblia könyvei pusztán emberektől származzanak. Logikailag lehetetlen.

Számomra ez volt az egyik legmeggyőzőbb bizonyíték. Rá kellett jönnöm, hogy eddig egyszerűen azért nem hittem ebben, mert nem gondoltam végig. Ahogy valószínűleg a legtöbb ember sem. Egyébként pedig maga a vallás volt az, amiért sohasem gondoltam végig.

6) Régészeti bizonyítékok

Pl.: **Holt –tengeri tekercsek**¹¹⁻¹²

A Holt-tengeri tekercsek a Kr.e. 2. századból származnak, amelyet 1947-ben találtak meg. Eszter könyve kivételével minden Ótestamentumi könyvet egészben vagy részben tartalmazza. Ésaiás írott tekercsét teljes egészében megtalálták. Ez bizonyítja, hogy Jézus kora előtt milyen volt az Ótestamentum. Ezt összehasonlították a tudósok a mai Ótestamentummal és megállapították, hogy az Ótestamentum nem változott.

7) A Biblia elpusztíthatatlansága

A történelem folyamán már sokan próbálkoztak vele, hogy a Bibliát elpusztítsák. Paradox módon a reformáció korában maga a Katolikus egyház tiltotta be a Bibliát.

Diocletianus római császár Kr. u. 303-ban kibocsátott egy rendeletet az összes Biblia elpusztítására, és azt hitte, ez sikerült is neki. Halála után *50 évvel* Nagy Konstantin állami költségen adott megbízást Bibliakészítésre.

A 18. században az istentagadó Voltaire azt hirdette, hogy 100 év múlva egyetlen Biblia sem lesz található. Halála után *50 évvel* egy Bibliakiadó társulat Voltaire *saját sajtógépén és házában* kezdett Biblianyomtatásba, miután megvásárolta azokat.

Az egyik legismertebb istentagadó filozófus Nietzsche volt, az „isten halott” filozófia szószólója. Egy tréfás falfirka így emlékezik róla:

Isten halott

Nietzsche
alatta:
Nietzsche halott
Isten

8) A próféciák rendszere

Bizonyíthatjuk-e teljes bizonyossággal, hogy a Bibliát nem pusztán emberek írták, hanem Isten szava? A liberális álláspont szerint ugyanis a Biblia az emberi értelem terméke, az embernek Istenről, önmagáról és a környező világról alkotott véleményét tükrözi¹³. Lényegében ezt a felfogást képviselik a hazai főiskolák, egyetemek is, amikor a Bibliáról, mint az *emberi* kultúra részéről oktatnak. Ez azért nagyon érdekes, mert akárhol is lapozunk bele a Bibliába, az kizárja ezt a feltételezést. Kicsit olyan ez, mint amikor az orvosok rá se hederítve a páciensre, elbeszélnek a feje felett. Vagy amikor egy bírósági tárgyaláson csak a szakértőket hallgatnák meg, az alperest nem.

Feltételezésünk szerint azonban a Biblia nem az emberek véleménye istenről, hanem Isten üzenete az embereknek. **Ez most még egy feltételezés.** Lássuk tehát, hogyan bizonyítja a Biblia – tehát Isten – az igazát. Képes erre?

Kizárhatjuk-e azt a lehetőséget, hogy az isteni üzenetek közé az egyes korokban nem csempésztek-e be eredetileg benne nem lévő szövegeket, illetve nem távolítottak-e el belőle részeket, még a kanonizálás előtt?

A kanonizálás azt jelenti, amikor a több különálló könyvet egységbe foglalták. A későbbi változtatás kérdésével korábban már foglalkoztam. Magyarul, honnan tudhatjuk, hogy a Biblia minden szava igaz?

Isten természetesen tudta, hogy Te jönni fogsz, én jönni fogok, és jön még számtalan kételkedő ember, ezért kialakított egy rendszert az üzenete hitelességének igazolására. **A legfontosabb bizonyíték a Biblia igaz voltára, a próféciák rendszere.** A Biblia igaz volta pedig nem csak azt jelenti, hogy nem másították meg az idők során, hanem, hogy **Isten szava***. Lássuk, mi is ez?

Tegyük fel, hogy jön egy ember, és azt mondja: „Isten azt mondta, hogy add oda nekem a kocsidat”. Mi pedig mondjuk Istennek engedelmeskednénk. Mi az, amit kérdeznénk tőle?

Valószínűleg ez: – **Honnan tudjam, hogy Isten küldött? Bizonyítsd be!**

Nos, erre szolgálnak a próféciák. Az ószövetségi időkben Isten úgy szólt az emberekhez, hogy kiválasztott egyeseket – őket hívjuk prófétáknak -, nekik elmondta, az üzenetét, majd ők közvetítették ezt a többi embernek. Az üzenet hitelesítése céljából pedig a próféták jóslatok rövid és hosszú távon. Pontosabban Isten elmondta nekik a jövőt. A rövid távú jóslat (még a kortársak életében) igazolta az üzenet hitelességét a kor számára, a hosszú távú pedig a történelmi szemlélő számára.

A próféták jóslatainak bekövetkeztével szemben az elvárás **100%-os pontosság** volt. Egy hajszalnyit sem tévedhettek, különben megölték őket. Az életével játszott egy próféta tehát, ha ferdíteni próbált, vagy olyasmit mondott, amelyet nem Isten ihletett a számára.

*A Biblia nem foglalkozik azzal, hogy Isten létezik-e, (nincs benne Isten bizonyítás) hanem evidensnek veszi. De ez logikus is. Ha valaki ír valamit, akkor egyértelmű, hogy létezik. Nekem sem kell bizonyítanom, hogy létezem, amikor ezeket a sorokat írom, hiszen mindenki számára világos, hogyha létezik egy írás (produktum), akkor léteznie kell egy írónak (produkálónak) is, aki létrehozta azt. **Miért éppen a világgal kapcsolatban feledkezünk meg erről?**

Önjelölt prófétának nem kíváncszott senki sem lenni, mert ezt nem kezelték olyan lazán, mint manapság. Hányan jövedöltek már világvégét és egyebeket csak a XX. században! Aztán amikor nem jött be, akkor azt mondták, hogy „hoppá, majd legközelebb”. Isten fel is hívja rá a figyelmet, hogy támadnak majd hamis próféták, akiket elsősorban onnan lehet felismerni, hogy ellene mondanak a korábbi jóslatoknak és tanításoknak, illetve a jövedöléseik nem teljeseznek be.

A Bibliában különben több mint 6000 jóslat van. Aminek pedig már be kellett következnie, az mindegyik időben és pontosan be is következett. A valószínűsége, hogy mindezek véletlenül történjenek meg, olyan hihetetlenül kicsi, hogy nincs az Univerzumban annyi atom amekkora számmal ezt a valószínűséget ki lehetne fejezni.

A Tírusz jóslat

Az egyik ilyen például az ún. Tírusz jóslat, melyet Ezékiel prófétált meg az esemény bekövetkezése előtt 1 (rövid távú jóslat), majd a 2. részét 250 (hosszú távú jóslat) évvel, és amelynek bárki utánanézhethet a történelemkönyvekben, ha akar.

Röviden a történet: Kr.e 598-ban a babilóniaiak elfoglalták Jeruzsálemet, ezzel az önálló Izrael államnak vége szakadt. Tírusz kikötőváros volt, lakói pedig felette örvendeztek Jeruzsálem pusztulásán. „... ezt mondá Tirus Jeruzsálemre: Haha! eltört a népek kapuja, felém fordulva nyitva van; én megtelek, ha ő elpusztul;” (Ezék. 26.2) Ezékiel 26-ban olvasható, hogy Isten ezért haragra gerjedt Tírusz ellen, és Ezékiel által Kr.e 587-586-ban megjövedölte a pusztulását. Sőt Ezékiel olyanokat mondott, hogy nemcsak elfoglalják hódítók a várost, hanem még a köveit is a tengerbe hordják, soha nem építik újjá, helyén halászok szárítják majd hálóikat, és még sok egyebet. Az ókorban nem voltak robbanószerkezt, egy várost szétbontani és a tengerbe hordani elég valószínűtlen elképzelés. Mi értelme volna ennek, nem beszélve, hogy mekkora munka?

Aztán jött 250 évvel később Nagy Sándor. Tudni kell, hogy Tírusz két részből állt, egy a szárazföldön, egy pedig szigeten. A szárazföldi részt simán elfoglalták, de szigeten lévő nem adta meg magát. Nagy Sándor példát akart statuálni, ezért egy gátat kezdett építtetni a sziget felé. Ehhez pedig felhasználta Ó-Tírusz épületeinek köveit. Gyakorlatilag az egész várost behordatta a tengerbe. Ó-Tírusz azóta sem épült újjá. Ha valaki ellátogat ma oda, láthatja a Nagy Sándor által emelt földnyelv nyomait. A város helyén egy kis halászfalut talál. A parton gyakran halászok szárítják hálóikat...⁶

(A jóslat részletes kifejtését a Függelékben olvashatja, térképekkel kiegészítve).

Ahhoz, hogy ez a jóslat véletlenül bekövetkezzen – figyelembe véve a benne található sok kis részletet – olyan kevéssé valószínű, hogy az már lehetetlen. Ne feledjük azonban, hogy ez csak egy a Biblia több ezer jóslata közül, melyek közül egyetlen egyről sem sikerült bebizonyítani, hogy tévedett.

Lehet, hogy a Biblia igaz? **Ha pedig igaz, akkor számolnunk kell azzal a ténnyel, hogy a Biblia nem pusztán EGY KÖNYV, hanem Isten akaratát tartalmazza.** Ha pedig így van, akkor már óvatosabban kellene legyintenünk rá. Legalábbis érdemes volna megvizsgálni, hogy mit mond. Ehhez pedig nincs szükség semmiféle vallásra.

Jézus élete

A próféciaíknak van egy speciális formája, az ún. messiási jóslatok. Ezekből is több mint 300 van. Ezekben Isten megígéri a zsidóknak, hogy egyszer el fog jönni közénk, emberré lesz, megmutatja magát. Ezt nem olyan nehéz elképzelni, hiszen az ember az Isten képére lett teremtve. Az Ószövetség utolsó könyve közel 400 évvel Krisztus születése előtt íródott, de már Mózes 1. könyvében megígéri Isten, egy Megváltó eljövételét, aki megmenti a világot a bűntől. „És

ellenségeskedést szerzek közötted és az asszony között, a te magod között, és az ő magva között: az neked fejedre tapos, te pedig annak sarkát mardosod.” (1 Móz. 3.15)

Ha pontosan olvassuk a szöveget, akkor láthatjuk, hogy itt Isten egyetlen személyről beszél, nem úgy általában az asszony magvairól..

Ezek közül a jóslatok közül mind – kivétel nélkül – bekövetkezett több mint 2000 éve, Jézus Krisztus életében. Itt válik el egymástól a zsidóság és a kereszténység. A zsidók ugyanis annak idején nem hitték el, hogy Jézus a Messiás, akit már évszázadok óta várnak, és elkövették azt a hibát, hogy megölték a Megváltójukat.

Néhány a messiási jóslatok közül¹⁴:

- Betlehemben születik (Mik 5:2 vö. Mt 2:1-6, Lk 2:1-20)
- Szüztől születik, Immánuelnek nevezik (Ézs 7:14 vö. Mt 1:18-25, Lk 1:26-38)
- Elutasítják (Ézs 53:3 vö. Mt 26:3-4, Jn 1:10-11, 12:37-43, Csel 4:1-12)
- A barátja árulja el (Zsolt 41:10 vö. Mt 26:14-16,21-25, Jn 13:21-30)
- Elítélik (Ézs 53:8 vö. Mt 27:1-2, Lk 23:1-25)
- Vádlói előtt néma marad (Ézs 53:7 vö. Mt 27:12-14, Mk 15:3-4, Lk 23:8-10)
- Megverik, leköpi (Ézs 50:6 vö. Mt 26:67, 27:30, Mk 14:65, 15:19, Lk 22:63-64, Jn 19:1-3)
- Keresztre feszítik (Zsolt 22:15-17 vö. Mt 27:31, Mk 15:21-25, Jn 19:15-18, Csel 2:23)
- Szenvedései közepette is gúnyolják (Zsolt 22:8 vö. Mt 27:43)
- Gonosztevőkkel együtt szenved (Ézs 53:12 vö. Mt 27:38, Mk 15:27-28, Lk 23:32-34)
- Ecetet adnak neki inni (Zsolt 69:22 vö. Mt 27:34, Jn 19:28-30)
- Ruhájára sorsot vetnek (Zsolt 22:19 vö. Mt 27:35, Mk 15:24, Jn 19:23-24)
- Átszúrják vagy átszegzik (Zak 12:10 vö. Jn 19:34, Jel 1:7)
- Megölik (Dán 9:26 vö. Lk 18:33, Csel 2:23, 3:15, 1Kor 15:3)
- Csontját nem törik meg (2Móz 12:46, Zsolt 34:21 vö. Jn 19:31-36)
- Halála mások bűnéért való helyettesítő engesztelő áldozat (Ézs 53:6,8,10-12 vö. Jn 1:29, 14:49-52, Csel 10:43, 13:38-39, 1Kor 15:3, Ef 1:7, 1Pt 2:24-25, 1Jn 1:7-9)
- Gazdagok közt adnak neki sírt (Ézs 53:9 vö. Mt 27:57-60)
- Feltámad a halálból (Zsolt 16:8-11 vö. Mt 17:23, 28:1-10, Jn 20:1-31, Csel 2:24-32, 1Kor 15:4-8)

Azért, hogy megkönnyítsem az összehasonlítást, a fentiek közül néhány verset a 3. Függelékben egymás mellé állítva elolvashatsz.

Werner Gitt¹⁷ matematikai valószínűségszámítási és kombinatorikai módszerekkel kimutatta, hogy a Biblia már bekövetkezett 3268 versnyi próféciajának véletlen bekövetkezési esélye (a bekövetkezés sorrendjét figyelembe *nem* vevő modell szerint) $1,7 * 10^{-972}$.

Hogy ez milyen kicsi szám, ahhoz érdemes megjegyezni, hogy a világegyetemben „csak” kb. 10^{80} db atom van. Ekkora a valószínűsége, hogy 138 héten keresztül - vagyis több, mint két és fél éven át –, egymás után, minden héten 6 találatot sikerülne elérnünk a hatos lottón.

A prófécia beteljesülésével szembeni elvárás 100%-os, vagyis nem képzelhető el, hogy csak egy is tévedjen, és ne úgy teljesebben, ahogy meg van írva. Vagyis nem képzelhető el, hogy a 138 hétben egymás után csak egyszer is mondjuk „csak” 5 találatunk legyen.

A matematika nyelvén ez azt jelenti, hogy ennek a valószínűsége NULLA.

Talán érdemes még árnyalni a képet annyiban, hogy a sorrendiséget is figyelembe vevő modell valószínűsége $1,7169 * 10^{-12978}$. Továbbá az egyes prófécia bekövetkeztét 0,5-nek vette (vagy bekövetkezik, vagy nem), de nyilvánvaló, hogy egyes esetekben – pl. feltámadás – ez már önmagában is 0.

(Tehát ki merne egy olyan állítást tenni, hogy valaki meghal, majd feltámad? Ugye elméletileg az esély 50%-os. Vagy feltámad, vagy nem. De gyakorlatilag egy ilyen jóslat bekövetkeztének valószínűsége mégis nulla.)

Egyetlen lehetőség marad erre:

„Így szól az Úr, megváltód és alkotód anyád méhétől fogva: **Én vagyok az Úr, a ki mindent cselekszem, a ki az eget egyedül kifeszítem, és kiszélesítem a földet magamtól; Ki a hazugok jeleit megrontja, és a varázslókat megbolondítja, a bölcséket megszégyeníti, és tudományukat bolondsággá teszi. A ki szolgája beszédét beteljesíti, és véghez viszi követei tanácsát, ...**”

(Ésa. 44.24-26a)

Sok más szól még a Biblia igazsága mellett, de most elégedjünk meg ennyivel. Ha Te egy kereső ember vagy, utána fogsz menni a további ismereteknek. De már ezek alapján is kijelenthetjük, hogy **a Biblia Isten szava az ember felé és igaz.**

A továbbiakban gyakran fogok idézni a Bibliából. Ne úgy kezeld tehát ezeket, mint frappáns „bölcseket”. Az eddigiek alapján a Biblia teljes egésze Isten szava, ekképpen kell tehát viszonyulni a benne foglaltakhoz. Amikor pl. Pál apostol leveleiből idézek, ezt ne úgy kezeld, hogy ezt Pál mondta. Ő volt, aki lejegyezte, de Isten ihlette, ez az Ő mondanivalója.

Megismertük tehát Istent, mint a világ végső okát az általános kijelentésből, a világ logikus vizsgálatából, és a speciális kijelentésből, tehát a Bibliából.

Persze tudom, hogy sokak legyintenek minderre, mondván: „Láriflári, kit érdekel ez? **Én nem hiszem ezt, mert nem akarom hinni, és kész!** Jó nekem úgy, ahogy most vagyok!”

Pál apostol (tehát végeredményben Isten) ír erről a Rómaiakhoz küldött levélben:

„Mert nyilván van az Istennek haragja mennyből, az embereknek minden hitelensége és hamissága ellen, kik az igazságot hamissággal feltartóztatják. Mert **a mi az Isten felől tudható nyilván van ő bennök; mert az Isten megjelentette nékik:** Mert a mi Istenben láthatatlan, tudniillik az ő örökké való hatalma és istensége, a világ teremtésétől fogva **az ő alkotásaiból megértetvén megláttatik;** úgy, hogy ők menthetetlenek. Mert bár az Istent megismerték, mindazáltal nem mint Istent dicsőítették őt, sem néki hálákat nem adtak; hanem az ő okoskodásaikban hiábavalókká lettek, és az ő balgatag szívök megsötétedett. **Magokat bölcséknek vallván, balgatagokká lettek;** És az örökkévaló Istennek dicsőségét felcserélték a mulandó embereknek és madaraknak és négy lábú állatoknak és csúszó-mászó állatoknak képmásával.”

(Róm. 1.18-23, kiemelések tőlem)

Ez nagyon úgy hangzik, mint egy fenyegetés, nem igaz? Tulajdonképpen az is. Ezzel ugyanis elérkeztünk az egész bizonyítás végkifejletéhez.

A végső megoldásról kezdtünk el gondolkodni. A végső megoldásról – mire is?

Mi a fő problémája az embernek? Nekem, Neked, mindenkinek?

A válasz legelső sorban ez: **elfordult Istentől, és bálványokat gyártott helyette magának.** (A „csak magamban bízok” is egy ilyen bálvány).

Bálvány = minden, ami helyettesíteni hivatott Istent.

A Biblia néven is nevezi ezt a dolgot: **bűn.**

Az ember problémája az, hogy bűnös. A bűn szó a görögben céltévesztést (is) jelent. (Az ókori olimpián, amikor egy íjász mellé lőtt, akkor a bíró ezt kiáltotta: bűn. A pontosság kedvéért érdemes megjegyezni, ami a magyarban szimplán „bűn”, az a héberben 8, a görögben 12 féle szóval szerepel.)

Az ember céltévesztésben van: elfordult Istentől.

Az ember büszkévé és felfuvalkodottá vált. Azt képzei, hogy önmaga mindenre képes, ezért elfordult, sőt szembefordult Teremtőjével. Ahogy fentebb írta Pál apostol: „*Istennek dicsőségét felcserélték a mulandó embereknek ... képmásával.*”

Ez mindent elmond az önmagunkba vetett hit manapság oly népszerű elvéről.

A Titanic nagyszerű hajó volt a maga idejében. Építői azonban büszkék voltak. Azt mondták: „ezt a hajót még Isten sem képes elsüllyeszteni”. Aztán Isten beledobott egy jégkockát a tengerbe...

MINDEN ember bűnös tehát, két oknál fogva: az eredendő bűn miatt (Ádám és Éva), illetve a saját cselekedetei miatt is. MINDENKI! „*Mindnyájan elhajlottak; egyetemben elromlottak, nincs, a ki jót cselekedjék, nincsen csak egy sem.*” (Zsolt. 14.3)

„*Mert mindnyájan vétkeztek, és szűkölködnek az Isten dicsősége nélkül.*” (Róm. 3.23)

Ne feledjük, ezt Isten mondja! Mit jelent ez? Azt, hogy BÁRMIT cselekszünk is, bűnösök vagyunk!

SEMILYEN CSELEKEDETÜNKEL SEM LELHETÜNK RÁ A VÉGSŐ MEGOLDÁSRA!

Ez kemény! Ilyen kegyetlen lenne ez az Isten, hogy nem kínál nekünk megoldást?

Menjünk tovább az ún. „Római úton” (Pál apostol rómaiakhoz írott levele alapján), hogy ráleljünk a végső megoldásra:

Először is látnunk kell, hogy mit jelent számunkra az, hogy bűnösök vagyunk. Isten igazságos, tehát a bűn büntetést von maga után. Milyet? „*Mert a bűn zsoldja halál...*” (Róm. 6.23a)

Zsoldja = fizetsége, itt: büntetése.

A Biblia szerint kétfajta halál van:

- Testi halál, amikor befejezzük földi „pályafutásunkat”. Ezt nem kerülhetjük el. **Mindenki meghal egyszer, azután ítélet következik** (Zsid. 9.27)
- Lelki halál, amikor úgy hal meg valaki, hogy nem nyert bocsánatot, akkor fizetnie kell a bűneiért, ezért örökre a pokolba kerül. Isten azonban nem akarja, hogy bárki is oda kerüljön.

A büntetést Isten nem engedheti el, mert akkor nem volna igazságos. Nem bízhatja senki másra a megoldást, mert akkor nem volna Mindenható. Mit tett tehát? Mi Isten megoldása a bűnre?

„... *az Isten kegyelmi ajándéka pedig örök élet a mi Urunk Krisztus Jézusban.*” (Róm. 6.23b)

Ő maga fizetett meg az ember bűneiért, vagyis helyettesítő áldozatot hozott! Halálos bünt csak halálos áldozattal lehet kiegyenlíteni. Isten tehát eljött a földre a Fiú (Jézus) személyében, aki leélt egy büntelen életet, és meghalt az ember bűneiért. A vérével fizetett. Minden egyes emberért. Érted is! Majd harmadnapra feltámadt, hogy megmutassa, hogy hatalma van a halál felett.

„*Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.*” (Jn. 3.16)

A megoldást Isten **ajándékba** adja, az ember dolga csak annyi, hogy elfogadja ezt.

„*Az Isten pedig a mi hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt.*” (Róm. 5.8)

„*Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez; Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.*” (Ef. 2.8-9)

(kiemelések tőlem)

A Végső megoldás: Jézus Krisztus!

Minden embernek egyedül, személyesen kell döntenie! Aki elfogadja Jézust, mint személyes Megváltóját, annak attól a pillanattól örök élete van.

Jézus meghalt mindenkiért, de ez nem jelenti azt, hogy mindenki a mennybe megy; csak azok, akik elfogadják Őt, hogy legyen személyes Megváltójuk. Két dolgot tehetünk: vagy elutasítjuk, vagy elfogadjuk. Nincs középút, ahogy már az elején is leszögeztük ezt. Emlékezz vissza az antitézis elvére! Vagy a menny, vagy a pokol!

Nem hiszel a mennyben és a pokolban? Mostanra túljutottunk azon, hogy bizonyítottuk, hogy a Biblia igaz, Isten Szava, és se nem több, se nem kevesebb, mint aminek Isten akarata szerint lennie kell. A Biblia pedig valós helyekként említi ezeket. Nem egyszer, nem kétszer, hanem folyamatosan.

Ez tehát nem hit kérdése, ez TÉNY! Isten szabad akaratot adott nekünk, és akár ITT és MOST eldöntheted, hogy hol akarod tölteni az örökkévalóságot!

Isten a bűnbocsánatot ajándékba nyújtja nekünk. Semmit sem kell tennünk érte, csupán elfogadni. Ez nagyon fontos! **Ha bármiféle cselekedeteinkkel kiérdemelhetnénk az örök életet, akkor Jézusnak nem kellett volna meghalnia.** Sok vallásos ember abban a tévedésben van, hogyha jót cselekszik (vagy nem tesz rosszat), akkor ezzel kiérdemli a megváltást. Pedig a Biblia számtalan helyen egyértelműen fogalmaz ebben. Pl. János 14.6-ban Jézus ezt mondja: „... *Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha (csakis) én általam.*”

„*Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.*” (Ef. 2.9)

Érdeemes megfigyelni, hogy Jézus nem azt mondja, hogy „megmutatom az utat”, hanem, hogy „**VAGYOK** az Út”, (emlékszel a VAGYOK-ra Mózesrel kapcsolatban?). Nem arról beszél, hogy „megmutatom az igazságot”, (mint pl. Buddha) hanem „**VAGYOK** az Igazság”. Azt mondja: „**én VAGYOK az Élet**”, ami azt is jelenti, hogy ami nem én vagyok, az a halál!

Mondhatjuk azt is: **A Végső Megoldás: Élet!** Mennyivel felemelőbb ez, mint egy hasonló hangzású film címe!

Szeretném ezt még egyszer aláhúzni, kihangsúlyozni! Lehet ugyanis, hogy valaki azt gondolja, hogy „de hát én jó ember vagyok, semmilyen bűnt nem követtem el, nem ártottam senkinek, sőt az az életcélom, hogy segítek másoknak”. Idemácsolom ezért még egyszer Pál Efézusiakhoz írt leveléből (2.9): „*Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.*”, illetve: „...*nincs, a ki jót cselekedjék, nincsen csak egy sem.*” (Zsolt. 14.3b). Ha ugyanis bárki a saját „jósága” folytán büntelen lehetne, akkor Jézusnak nem kellett volna meghalnia érte (Jézus MINDENKIÉRT halt meg és támadt fel. Értsd: a mindenkin kívül senki sincs, Te se!) Ezen kívül, ha így lenne, akkor ezt mondhatnád: „ezt Én csináltam!”, ez pedig felfuvalkodáshoz vezetne, végső soron elfordulás Istentől, vagyis: bűn!

Teljesem mindegy tehát, hogy vallásos-e valaki vagy sem, csakis az számít, hogy elfogadta-e Jézust a személyes Megváltójának, vagy sem.

„*Mert minden(ki), a ki segítségül hívja az Úr nevét, megtartatik.*” (Róm. 10.13)

„*A ki hisz a Fiúban, örök élete van; a ki pedig nem enged a Fiúnak, nem lát életet, hanem az Isten haragja marad rajta.*” (Jn. 3.36)

Aki esetleg legyint erre, és azt gondolja, hogy a pokolban majd jól elkártyáztat a haverokkal, annak sürgősen azt javaslom, hogy nézzen utána annak, mi is a Pokol valójában. A Biblia nagyon sokat foglalkozik vele, Jézus is kb. háromszor annyit beszélt a Pokolról, mint a Mennyről. Azt gondolom, elég szörnyű hely ahhoz, hogy elgondolkodjunk rajta, az örökkévalóságot ott akarjuk-e

tölteni. Nagyon gyakran a „tűznek tava” képet olvashatjuk róla, szóval semmiképpen sem egy kellemes hely.

„És bevetik őket a tüzes kemenczébe: ott leszen sírás és fogcsikorgatás.” (Mt. 13.42)

Ne feledd, **amíg élsz, bármikor dönthetsz!** Ha életed során EGYSZER elfogadtad Jézust, onnantól örök életed van, ezt már nem lehet „visszacsinálni”, nem veszítheted el semmilyen módon, és nem is vehetik el tőled. Ha viszont nem teszed meg, és így halsz meg, halálod után már semmilyen módon nem menekülhetsz meg a Pokoltól!

Javaslom, hogy ezt ne csak magad miatt gondold végig, hanem a szeretteid miatt is! Gondolj a házastársadra, gyermekeidre. Szüleidre, rokonaidra, barátaidra. Van idős nagyszülőd, dédszüződ, súlyos beteg ismerősöd? Ha a nélkül hálnak meg, hogy elfogadták volna Jézust, a pokolba kerülnek, bármilyen „jó” emberek voltak is. Nem számít, hogy milyen gyakran jártak templomba, gyóntak-e a papnak, meg voltak-e keresztelve stb., vagy ha egy légynek sem ártottak egész életükben! **Minden embernek, aki már dönteni képes, döntenie kell!** Amíg él, soha nincs késő! Utána viszont már igen!

Foglaljuk össze az eddigieket:

1. **Ha használjuk az eszünket, és a világot tudatos vizsgálódás tárgyává tesszük, azt kell látnunk, hogy csakis teremtés útján jöhetett létre.** (Ha egyes részletiben még problémáid vannak ezzel kapcsolatban, akkor tudd: mindre van magyarázat, csak keresned kell). Így pedig léteznie kell egy Teremtőnek.
2. Az ember a különböző kultúrákban számtalan istenképet, vallást, filozófiát alakított ki a létezés magyarázatára. Szintén a logikus gondolkodást felhasználva megállapítottuk, hogy **a zsidó-kereztény hit Istene az igazi, a Teremtő és Mindenható Isten.**
3. Megállapítottuk, hogy **Isten a Biblián keresztül szólt az emberhez, és a Biblia teljes, hiánytalan, és igaz.**
4. Megismertük, hogy **Istenhez fűződő kapcsolatunkhoz nincs szükség vallásra, egyházakra.** (Az eredeti szövegekben sehol sem találkozhatunk az „egyház” szóval. Ahol a magyar fordításban (pl. Károli) „egyházat” olvasunk, ott a görögben az „ekklesia” szó szerepel, ami gyülekezetet, egybegyűlést jelent. Az „anyaszentegyház” kifejezés pedig teljesen hibás. Az egész újszövetségben is mindig független gyülekezetekről olvashatunk, sehol sincs szó egy egységes „egyház”-ról).* Az egységes gyülekezetet, mint az összes megtért keresztényt említi Jézus, nem pedig mint egy szervezetet.
5. **Az ember alapvető problémája az, hogy bűnös.** Isten tudatosan engedte be a világba a bűnt (erről később) azért, hogy próbára tegye, nevelje, és felkészítse az embert. **A bűn megtorlást von maga után** (örök kárhozat - pokol), és **az ember a maga erejéből nem képes megfizetni a bűnéért.**
6. Ezért **Isten a megváltást a bűnök alól elintézte saját maga, és ajándékba adja az embernek. Ezt azonban mindenkinek saját magának, személyesen kell elfogadnia!** Azaz meg kell vallania bűneit Isten előtt (nem egy pap előtt!), és kérnie kell Jézus Krisztust, hogy legyen a saját személyes Megváltója. Aki ezt megteszi, attól a pillanattól kezdve örök élete van. Nem gond, ha tagja valaki egy egyháznak, de önmagában kevés. Jézust kell elfogadni. Sajnos elképzelhető, hogy sok pap is a pokolba kerül, mert ezt sohasem tette meg.

*Érdeklőség kedvéért: megkeresztelésről sincs szó az eredeti szövegekben. Helyette mindig a „baptidzo” szó található, ami bemeztést, alámerítést jelent. A szövegekörnyezetből is az derül ki, hogy sohasem használták a vízzel való meghintést a megkeresztelésre, hanem mindig teljesen bemeztkeztek valamely tóba vagy folyóba.

A vallás hiábavalóságáról Ésaianál olvashatjuk a következőket:

„És szólt az Úr: Mivel e nép szájjal közelget hozzám, és csak ajkaival tisztel engem, szíve pedig távol van tőlem, úgy hogy irántam való félelmök betanított emberi parancsolat lőn: Ezért én is csodásan cselekszem ismét e néppel, nagyon csodálatosan, és bölcséinek bölcsesége elvész, és értelmeseinek értelme eltűnik. Jaj azoknak, a kik az Úrtól mélységesen elrejtik tanácsukat, és a kik a sötétségben szoktak cselekedni, mondván: Ki lát minket és ki ismer minket? Mily együgyűek vagytok! Avagy a fazekas olyan, mint az agyag, hogy így szóljon a csinálmány csinálójának: Nem csinált engem! és az alkotmány ezt mondja alkotójának: Értelmetlen!”

(Ésa. 29.13-16)

Világossá szeretném tehát tenni, hogy **nem arról beszélek, hogy bárki is legyen vallásos!**

A vallás önmagában holt cselekedet, és semmivel sem visz közelebb Istenhez, sőt önmagában a haragját vonja maga után! A „húshagyó kedd”, a böjtölés és hasonló önmagukban nagyon hasonlítanak az ókori zsidók viselkedéséhez, akik a hasonló szokásokat megtartották, de a szívükben nem keresték Istent. Minden ilyen vallásos cselekedet tulajdonképpen bálványimádás, amellyel helyettesíteni kívánják az igazi kapcsolatot Istennel. Némely pedig egész nyilvánvalóan az, pl. a Magyarországon nagyon népszerű *Szűz Mária* kultusz.

Ha definiálni szeretnénk a vallás fogalmát, akkor azt kell mondanunk, hogy minden olyan életfilozófia vallás, amely emberektől származik, függetlenül attól, hogy szerepel-e benne Isten fogalom vagy sem. Így tehát a katolikus (és bármely ún. vallás követője) és az ateista egyformán vallásos, mert **emberi cselekedetekben** látja az életének értelmét, ahelyett, hogy elfogadná **Isten megoldását**.

Isten megoldása az ember problémájára (az Evangélium), tehát nem vallás!

Sokan nem ismerik ezt a különbséget és **paradox módon a vallás miatt utasítják el Istent**.

Van még egy pozitív hozadéka is annak, hogy elfogadjuk Jézust, mint Megváltónkat és Végső Megoldást. Megszűnik az Ördög hatalma felettünk! A világ ugyanis a Sátán – ahogyan még nevezni szokták – hatalma alá vettetett. Az ördög egy nagyon is valós szellemi lény, aki fellázadt Isten ellen. A Teremtő pedig megengedte neki, hogy uralkodjon a világ felett, hogy megkísértse az embereket. Fontos tudni, hogy a kísértés még nem bűn, a Sátán Jézust is megkísértette (megpróbálta bűnre csábítani). Az első bűneshétől kezdve (az Édenkertben) folyamatosan ezt teszi. Mi ellenállhatnánk a csábításnak, ha megtartanánk Isten parancsolatait, miképpen Jézus is tette, azonban senki sem képes teljes körűen erre.

(Az Ördög természetesen nem Isten „riválisa”, mert őt is – mint mindent – Isten hozott létre: *„Minden ő általa lett és nála nélkül semmi sem lett, a mi lett.”* (Jn. 1.3) . Tehát az Ördög tulajdonképpen „Isten ördöge”.)

A világban jelen pillanatban is egy szellemi háború zajlik. Az ördög célja az, hogy minél több embert eltávolítson Istentől. A Sátán egy szuperintelligens lény, és minden fegyvert bevet e célja érdekében, amit csak lehetséges. Humanizmus, evolúciós elmélet, énközpontúság, individualizmus, anyagi javak hajszolása, viszály és ellenségeskedés szítása. A fegyvertár kimeríthetetlen. Csak próbálj elképzelni egy emberfeletti hatalmú, 1000-es IQ-val rendelkező több mint 6000 éves tapasztattal rendelkező lényt, akinek egyetlen célja, hogy Téged eltávolítson Istentől. Olykor magukat a vallásokat használja fel erre. Ha sikerül elhitetnie egy vallásos emberrel, hogy csupán jót kell cselekednie, és örök életet nyerhet, akkor már elérte célját. Ha

bárki egy kicsit beleolvas az Újszövetségbe, akkor megláthatja, hogy immár több mint 2000 éve a Kegyelem korában élünk. A Törvény kora – ami előtte volt – Jézus halálával és feltámadásával véget ért. Sokan nem tudják, hogy Isten a Törvényt is elsősorban azért adta, hogy megmutassa, az ember képtelen megfelelni neki, hanem Istenhez kell fordulnia.

„Bízz magadban, és az Isten is megsegít” – szokták emlegetni. Ez azonban az ördög legnagyobb hazugsága! Pont az ellenkezője ugyanis annak, amit Isten akar: Keress először engem, aztán Én megadok neked mindent.

„*Hanem keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek.*” (Mt. 6.33)

„*Gyönyörködjél az Úrban, és megadja neked szíved kéréseit.*” (Zsolt. 37.4)

Azt hiszem, most sokan gondolnak arra, hogy miképpen lehetséges akkor, hogy oly sok ember van, aki nem hisz Istenben, csak magában, és mégis remekül boldogul az életben. Sőt, gyakran látjuk, hogy kifejezetten csalárd és gonosz emberek, akik vagyonukat és hatalmukat bűnös úton szerezték, teljesen istentelen életet élnek, és mégsem éri őket büntetés, sőt még tovább gazdagodnak.

Mielőtt befejezném tehát eme írás első részét, egy nagyon fontos dologról még beszélnem kell.

Volt már róla szó, hogy ebben a világban semmi sem történik véletlenül, mindennek oka van. Ha megvizsgálunk bármilyen fontosabb eseményt, eszmét, filozófiát, „sikerelvet”, bármit; tehát ha visszafejtjük a szálakat, csak két kiindulóponthoz juthatunk. Vagy Istenhez, vagy a patáshoz!* Valami vagy fehér, vagy fekete. (A szürke a „se nem jó, se nem rossz”. A „nem számít”. Amikor az ördög meg akarja „szépíteni” a feketét). Ismered ezt a hangot? „Tedd meg ezt, nem olyan nagy ügy! Semmi bajod nem származik belőle! Más is ezt teszi!”

(1 Móz. 3.4): „*És monda a kígyó az asszonynak: Bizony nem haltok meg;*” (ha esztek a tiltott fa gyümölcséből). A bűnbeesés! Az ördög ezt a módszert azóta is előszeretettel alkalmazza.

(Persze az ördög egyáltalán nem „patás”, de a témánk szempontjából most szemet hunyhatunk e fölött.)

EZ HIHETETLENÜL FONTOS! Amikor egy ún. „sikerelvet” megvizsgálunk, nem elég azt nézni, hogy működik-e vagy sem. Az Ördög könnyedén el tudja intézni, hogy „bevonzzál” az életedbe embereket, dolgokat, eseményeket. A kérdés tehát nem az, hogy egyes sikerelvek, mint például az „önmagadba vetett hit”, az „elméd teremtő ereje” stb. működnek-e! Az Ördög szít, felkarol és „menedzsel” minden olyan elképzelést, hitet, amely nem Istenre irányul -, hanem pl. önmagadra (milyen jó vagyok), egy vállalkozásra, a pénzre. Utóbbiak nem önmagukban problémák, hanem akkor, ha nem eszközök, hanem célok. Lehet, hogy te azt hiszed, hogy az elméd erejével hoztál létre valamit, és azt gondolod, hogy milyen ügyes ember vagy. Honnan tudod, hogy nem az ördög csinálta ezt neked? Miközben a büszkeségtől dagad a kebled, az ördög a kezét dörzsölgeti: „egy fickót már megint elintéztem”.

Nem kérdés, hogy „A Titok”-ként aposztrofált vonzás törvénye működik-e! Rengeteg tapasztalat bizonyítja, hogy működik.

A kérdés inkább az, hogy **hogyan működik, mitől és főleg kitől működik?** A „világegyetem rezgéseit” önmagukban szerintem nyugodtan elvethetjük, mint magyarázatot erre a kérdésre. Az ominózus film készítői valószínűleg „jobb híján” támaszkodtak erre, talán a manapság népszerű „szuperhúr elmélet”^{**}-ből kiindulva. Még ha léteznek is ezek, akkor is sokkal nagyobb hit kell hozzájuk, mint Istenben hinni. Az élettelen és személytelen rezgés elméletnél még logikusan is

*Természetesen végső soron minden Istenhez vezethető vissza. Azonban ahogy a sötétség is csak a fény hiányaként értelmezhető, és fordítva, úgy az ember csak úgy tudja elképzelni Istent, ha létezik az ellentetteje, az ördög.

sokkal hihetőbb valamely felsőbb hatalom szerepét keresni a dologban. Ha az eddig olvasottakra gondolsz, abból az utóbbi következik.

Lehet, hogy Te azt mondod, hogy engem nem érdekel, hogyan működik, a lényeg az, hogy elérhetem vele a céljaimat. Nagyon-nagyon vigyázz azonban ezzel a hozzáállással! Az ördögnek ugyanis bevált módszere, hogy ilyen kisebb-nagyobb kívánság-teljesítésekkel vezessen és irányítson téged. Minél messzebb Istentől. Mivel emberfeletti hatalma van, semmibe nem kerül neki, hogy mondjuk sikeresebbé tegye a vállalkozásodat, csodálatos képességeket adjon neked, ha ezzel messzebbre tolhat az Úrtól. Isten pedig megengedi ezt neki (gyakorlatilag erre használja, ezért teremtette), mert próbára akar tenni téged. (Az Ördög tehát része Isten tervének, nem pedig egy sajnálatos hiba, mint ahogy az első emberpár bűnbeesése sem.) Mivel Isten nem diktátor, ezért szabad akaratot adott minden embernek – neked is – dönteni. Szabadon pedig csak úgy lehet dönteni, ha van mi közül választani. Ez nem úgy néz ki, mint egykor a szocialista rendszer „választásai”. Isten nem mondja azt, hogy választhatsz köztem és köztem! Ha akarod, az Ördögöt is választhatod, de **a következményeit viselned kell, mert a szabad akarat felelősséggel is párosul!**

„Amiben az emberi elme hinni tud...”

A Vonzás törvényének nevezett sikerfilozófia persze nem a semmiből bukkant elő napjainkban. Létezett már egy „előképe”, *Napoleon Hill: Gondolkodj és gazdagodj* című, a XX. század elején megjelent könyve, - és még sok ehhez kapcsolódó mű - alapján. Mivel ez a könyv nekem is sokáig igen előkelő helyet foglalt el a könyvespolcomon, ezért néhány gondolat erejéig érdemes foglalkoznom vele.

Először is a legnagyobb probléma Hill könyvével nem az, hogy a gazdagság elérésére buzdít. A pénz nem probléma önmagában, amíg eszközként használjuk a mindennapi életünkben, és nem tekintjük istenünknek.

Az igazi veszélyt az elméről szóló tanítások alkotják. Ki ne hallotta volna Napoleon Hill mára szállóigévé lett mondását: „*Amiben az emberi elme hinni tud, azt meg is tudja valósítani*”

Mi a probléma ezzel? Ez a kijelentés nagyon hasonlít arra, amit a kígyó (az Ördög) mondott Évának. El akarja hitetni az emberekkel, hogy olyanok lehetnek, mint Isten. Táplálja az ember büszkeségét, pedig ha visszaszállunk a földre, akkor beláthatjuk, hogy **nem igaz! Az ember nem érhet el mindent.** Az is benne van ugyanis ebben a mondatban, hogyha még nem sikerült valamit megvalósítanod, akkor az azért van, mert „nem hiszel benne eléggé”.

Ez a nyomás éveken át nehezedett rám is, amikor nem sikerült a kitűzött céljaimat elérni, és hajszolt a „...még erősebben” mókuskerekébe, amely a modern kori rabszolgaság megtestesítője. Szerintem sokan – ahogy én magam is korábban – nem tudják, hogy honnan vette Napoleon Hill a könyvben vázolt gondolatait:

Újra és újra meggyőződtem arról, hogy láthatatlan barátok vesznek körül, akik a közönséges érzékek számára érzékelhetetlenek. Felfedeztem egy csoport különös lényt, akik a bölcsesség iskoláját tartják fenn...

Ennek az iskolának a tanítói kiléphetnek a testükből, és egy pillanat alatt eljuthatnak, ahová csak akarnak... közvetlenül adhatják át a tudást, hang útján...

** Eme teória szerint nem létezik sem anyag, sem energia, csak rezgés. Valami elképzelhetetlenül parányi húrok rezdülései. Eme rezgések frekvenciája határozza meg az elemek tulajdonságait. Egy esetben elképzelhető a rezgés elmélet: ha Isten áll mögötte. A Biblia szerint Isten a szavával teremtette és tartja fent a világmindenséget („szólt és lett”). Így azonban nem is kellett anyagot teremtenie, hanem csak rezgéseket létrehozni és fenntartania. Ez mindjárt választ ad a „mitől rezeg?” kérdésre is, ami automatikusan következik. Mivel egy rezgés magától nem rezeg örökké, érthetővé válik az is, hogy mit jelent a „tartja fent” kifejezés. Ha Isten nem „rezegtetné a húrokat” ebben a pillanatban is, akkor a világ a semmibe foszlana, mint a zenekar játéka az utolsó dallam elmúta után. Milyen érdekes, hogy a tudomány végül a teremtést fogja alátámasztani?

„Jogot nyertél arra, hogy megjelentsd e felsőbbrendű titkot másoknak” mondta a vibráló hang. „A nagy iskola vezetése alatt álltál... Most mintát kell adnod a világnak...”¹⁶.

Van szemernyi kétség is a felől, hogy ki (kik) voltak ezek „láthatatlan barátok”?

Mit eredményez tehát ez a tanítás? Azt, hogy az ember saját magát imádja, csak magában bízson, senki másban. Ez pedig az Ördög célja: bármi más, csak ne Isten legyen.

Ezzel kísértette meg az Ördög Jézust is:

*„És monda néki az ördög: Néked adom mindezt a hatalmat és ezeknek dicsőségét; mert nekem adatott, és annak adom, a kinek akarom; Azért ha te engem imádsz, mindez a tied lesz. Felelvén pedig Jézus, monda néki: Távozz tőlem, Sátán; mert meg van írva: **Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak néki szolgálj.**” (Lk. 4.6-8)*

(kiemelés tőlem)

Az **imádat** az összpontosítás legmagasabb formája. **A legtöbb ember önmagát imádja.**

Nem maga a vonzás törvénye - *például* – a problémás, mert elképzelhető az is, hogy Isten használja fel. (De problémás, ha azt hiszed, az „Univerzum” váltja valóra a vágyaidat). Ezt a törvényt is Isten alkotta – mint minden mást -, és pl. az atomenergiához hasonlóan használhatjuk jól és rosszul is. Meggyőződésem, hogy Schlingloff Sándort nekem Isten vonzotta az életembe, és azóta még sok hasonlót tapasztaltam.

Ahogy már említettem, mindig vissza kell fejteni a szálakat, amikor egy személy, esemény, lehetőség stb. kerül az utunkba. Isten felé vezet ez minket, mert ha nem, akkor eltávolít, azaz: az ördög, végső soron pedig a pokol felé visz.

Honnan lehet megállapítani ezt? A Biblia adhat ebben útmutatást, ha nem mint vallásos „kötelező olvasmányként” tekintesz rá, hanem mint Isten tanácsára, útmutatójára az ember felé.

Nem azt mondom, hogy a tanulás, képzés, önmagunk fejlesztése káros volna. Szó sincs róla! Isten azért adott nekünk értelmet, hogy használjuk. De azt is elvárja, hogy megfelelően használjuk. (lásd fent: Róm. 1.18-23)

Azt hiszem most már az is érthető, hogyan lehetnek sokan Isten nélkül sikeresek, gazdagok és olykor hatalmasok. **Isten megengedte, az Ördög pedig elintézte.** Fogalmazhatunk úgy is, hogy „eladták magukat az Ördögnek”. Persze ezen bármikor változtathatnak. Kicsit morbidnak tűnik, de igaz: ha Adolf Hitler, vagy Sztálin, haláluk előtt elfogadták Jézust – valószínűleg nem tették meg – akkor a Mennybe kerülnek.

A Biblia beszél is erről a kérdéstről:

„... Ne bosszankodjál az elvetemültekre, ne irigykedjél a gonosztevőkre.

Csillapodjál le az Úrban és várjad őt; ne bosszankodjál arra, a kinek útja szerencsés, se arra, a ki álnok tanácsokat követ. Mert az elvetemültek kivágattatnak; de a kik az Urat várják, öröklik a földet.” (Zsolt. 37.1,7,9)

Sokan keresnek napjainkban megoldást az életükben felmerülő problémákra, és próbálják azt megtalálni más emberekben, vállalkozásban, anyagiakban, élvezetekben, tudásuk – fejük - növesztésében; vonzódnak mindenféle misztikus megoldásokhoz; próbálkoznak önmaguk megjobbításával a különféle sikerpszichológiák segítségével és a különféle „new age” módszerek alapján.

Nincs azonban megoldás Jézuson kívül! Ő a Végső Megoldás.

Figyelj! Ez nem vicc! Isten szabta így a szabályokat! Az ember egyszer azt gondolta, hogy majd tornyot épít, és úgy megy Istenhez. Lehet, hogy Te valami mást gondoltál ki.

„...senki sem mehet az Atyához, **csakis én általam**” – ezt mondja Jézus! (Jn. 14.6)

Lehet, hogy XY bölcslő, politikus, üzletember okosakat mondott, ami motiválhat is téged – ami nem probléma -, de mindez KEVÉS. Ha csak ebben keresed a megoldást az életedre, akkor VÉGZETES!

Ő benne azonban – ráadásban – megadatik MINDEN. Automatikusan? Nem! Ha elfogadta Őt, akkor azonban egy olyan tanítómestert kapsz, aki a teljes Igazságot ismeri, sohasem téved, mindig igazat mond, és MINDIG a te hasznodat nézi. Ez utóbbit talán nem mindig könnyű elfogadni. Olykor ugyanis a te érdekedben azt mondja a kérésedre, hogy NEM, vagy KÉSŐBB!

Nem haszontalan persze más emberek gondolatait is olvasni, meghallgatni, amennyiben ezek összhangban vannak, megvilágítják, érthetővé teszik Isten kijelentését. Nem árt azonban kritikusan szemlélni azokat, és csak akkor elfogadni, ha meggyőződünk róla, hogy nem mondanak ellent Isten szavának. Azt látom, hogy olykor az ilyen „sikerelvek”, „megoldások”, „tanítások” látszatra nagyon tetszetőseknek és bölcseknek tűnnek, nem lehető fel bennük semmi ördögi praktika. Egyszerűen csak – ahogy már korábban írtam – egy jó megoldásról beszélnek. Ez pedig éppen elegendő ahhoz, hogy eltakarja előlünk a Végső Megoldást. Vigyázz tehát a különböző emberek bölcsességeivel és ékesszólásaival! Nem azért, mintha önmagukban nem lennének igazak, hanem mert **a jó a legjobb legnagyobb ellensége**.

Az én írásomat is ily módon kell megvizsgálnod! Összhangban áll-e Jézus tanításával, a Bibliával?

És csak a Biblia számít! A különböző vallási csoportok és vezetők – akár a pápa – ihletettnek mondott kijelentései, magyarázatai, következtetései, előírásai és rendelkezései, ha azok nem állnak összhangban a Bibliával, akkor **nem számítanak!**

Csak a példa kedvéért: ha Pál apostolnak – aki az Újszövetség egyharmadát írta – előkerülne egy újabb levele, azokon kívül, amelyek benne vannak a Bibliában, az sem számítana Isteni ihletettségnak. Ha ugyanis benne kellett volna lennie a Szentírásban, akkor benne lenne, Isten úgy intézte volna. Valószínű is egyébként, hogy Pál sokkal több levelet írt, mint amit most olvashatunk az Újtestamentumban. De azok valószínűleg nem Istentől közvetlenül származtak, ezért nem is kerültek bele a kánonba.

Mi a Teendő?

Azt hiszem, már az is nagy eredmény, ha egy ilyen jellegű – és viszonylag terjedelmes – írást elolvastál. Ha olyan ember vagy – mint én is voltam -, aki soha nem gondolkodott Istenről, akkor nem is könnyű első olvasatra elfogadni ezt a megoldást, meghozni egy ilyen döntést. Valószínűleg az a „belső hang” most ordítva tiltakozik. (Már tudod ki az!) Ne engedj neki! Járj utána, tájékozódj még más forrásokból. Ha szükségesnek tartod, keress engem!

Ha vallását gyakorló ember vagy – különösen, ha katolikus -, akkor valószínűleg szintén felkavaró volt az írásom. Egy katolikus ember is lehet megváltott, ha elfogadta Jézust, azonban az intézményesült egyházak a sok felesleges szokásaikkal – melyek gyakran egyenesen ellent mondanak a Bibliának – inkább megnehezítik ezt.

Ha tenni akarsz valamit, akkor azt teheted, amit Saul is tett, még mielőtt Pál apostolnak hívták volna: **engedett a valóságnak**. Ez egy elég jól ismert történet, az Apostolok cselekedeteiben olvashatjuk:

„Saulus pedig még fenyegetéstől és öldökléstől lihegve az Úrnak tanítványai ellen, elmenvén a főpaphoz, Kére ő tőle leveleket Damaskusba a zsinagógákhoz, hogy ha talál némelyeket, kik ez útnak követői, akár férfiakat, akár asszonyokat, fogva vigye Jeruzsálembe. És a mint méne, lőn, hogy közelgete Damaskushoz, és nagy hirtelenséggel

*fény sugárzá őt körül a mennyből: És ő leesvén a földre, halla szózatot, mely ezt mondja vala néki: Saul, Saul, mit kergetsz engem? És monda: Kicsoda vagy, Uram? Az Úr pedig monda: Én vagyok Jézus, a kit te kergetsz: **nehéz néked az ösztön ellen rúgódoznod.** Remegve és ámulva monda: Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem? Az Úr pedig monda néki: **Kelj fel és menj be a városba, és majd megmondják néked, mit kell cselekedned.**” (Apcsel. 9.1-6, kiemelés tőlem)*

Mi ez a pálfordulás? Ezt kérdezte a feleségem is tőlem, amikor először beszámoltam neki, hogy milyen meggyőződésre jutottam. És micsoda telitalálat ez a kérdés! Saul ugyanis olyan volt mint legtöbbszörünk: közömbös, sőt ellenséges Jézus iránt. Valószínűleg ez utóbbi miatt választotta Isten pont őt, hogy hirdesse az evangéliumot, ezzel is példát állítva élénk.

A kiemelt rész az én véleményem szerint – de nézz utána máshol is –, ezt jelentheti: **„Felnýtottam a szemed, nehéz most már neked az ösztön – a józan ész – ellen cselekedned!”** Saul pedig elfogadta az igazságot, és ezt kérdezte: „Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?” Jézus napjainkban már nem fog eléd állni az úton, és megállítani az autót, hanem leíratta, például Pállal, a következőket: **Isten a világ értelmes vizsgálata által bárki számára megismerhető, aki pedig nem látja ezt be, az menthetetlen!***

„...Az gondolja magában a bolond, hogy nincs Isten!...” (Zsolt. 14.1a)

Hangsúlyozom, hogy ezt az írást nem egy „vitairatnak” szántam, hiszen senkit sem lehet „bevitatkozni” a megváltásba. Ezt mindenkinek önmagának kell elfogadnia, egyedül kell döntenie.

Ha még eddig sohasem hoztad meg ezt a döntés, akkor talán most van itt az ideje. Mond – akár magadban, nem kell senkinek, hogy hallja, Isten olvassa a gondolataidat is – a következőt:

Úr Jézus, kérlek bocsáss meg nekem! Tudom, hogy Te haltál meg a bűneimért, és én ezt most elfogadom! Adj nekem örök életet! Segíts nekem ebben az életben! Vezess, oktass, tanácsolj! Te harcold a harcaimat! Ámen!**

Ha ezt az imát (ima=beszélgetés Istennel) teljes hittel elmondtad, az már elég. Isten elfogadott téged, örök életed van.

Bekerültél a győztes csapatba, és már soha nem kerülhetsz ki onnan. Edzened, fejlődnöd érdemes lesz majd, de a csapatnak így is-úgy is tagja maradsz.

Nem kell tehát kötelezően tenned semmit! Isten szeretné azért, ha olvasnád az üzenetét. Oly sok mondanivalója, annyi tanácsa van a számodra! Ő tud segíteni, ha az életed **bármely** területén problémáid vannak. Tanulásban, párkapcsolatokban, gyermeknevelésben, munkában, anyagiakban, vállalkozásban, egészségben, bármiben. **„Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságokban és könyörgésekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.”** (Fil. 4.6, kiemelés tőlem)

Érdemes volna talán megismerned más embereket is, akik hisznek. (A Biblia nem tesz említést „titkos keresztényekről”, ez az egyik oka annak, hogy ez az írás is megszületett). Érdemes volna talán keresned egy gyülekezetet, amely nem csupán egy vallást követ, hanem segít közelebb kerülnöd Istenhez. Ahol nem pusztán felolvasnak s szöszékről a Bibliából, hanem mindenki olvassa is azt, és pontosan követik tanításait. Nagy áldás volt számomra, hogy a megtérésem után viszonylag hamar találtam egy ilyen gyülekezetet.

*„Mert a mi Istenben láthatatlan, tudniillik az ő örökké való hatalma és istensége, a **világ teremtésétől fogva az ő alkotásaiból megértetvén megláttatik; úgy, hogy ők menthetetlenek.**” (Róm. 1.20, kiemelés tőlem)

**Ámen jelentése: Úgy legyen!

Hasznos lehet további tanítást is kapni. Nekem nagyon nagy segítség, hogy van egy személyes lelkipásztorom, akinek segítségével gyorsabban és alaposabban megismerhettem Isten Igéjét, mintha csak magamban olvasgattam volna.

Érdeemes aztán beszélned Istenhez. Ez az ima.

Ez nem jelent ájtatoskodást, vallásos szövegek mantraszerű mormolását, ismételtetését. Egyszerű beszélgetés, mint szülő és gyermek között.: „Benned bízom Uram! Kérlek segíts, mond meg mit tegyek ebben a helyzetben? Vezess! Adj útmutatást!”

Az egyik legfontosabb következménye, hogy elfogadtad Jézust, hogy imával, kérésekkel járulhatsz Isten elé. Akik nem hisznek, ezt nem tehetik meg. Isten hallja, de nem hallgatja meg kéréseiket. Ha eddig voltak sikereid, akkor tudd: azok nem Istentől származnak. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy amíg nem fogadtad el Őt, addig „nálad pattog a labda”. Ha kérni szeretnél valamit Istentől, először el kell fogadnod Őt. Azt hiszem ez elég logikus. Ha be szeretnél adni egy kérvényt egy hivatalba, először hinned kell, hogy az létezik. Azonban maga hit (tudni, hogy van) kevés, „*Te hiszed, hogy az Isten egy. Jól teszed. Az ördögök is hiszik, és rettegnek.*” (Jak. 2.19) Jézust szükséges **elfogadni**.

Isten minden imát meghallgat. Egy szerető, de minden tekintetben a gyermeke érdekét szolgáló szülőhöz hasonlóan azonban néha nemet mond az adott pillanatban, mert lehet, hogy az a dolog - ott, akkor - nem használna neked. Mint ahogy Te se engednéd meg, hogy a gyermeked belenyúljon a konnektorba, és a 2-3 évesnek még nem tudod elmagyarázni az elektromos áram mibenlétét.

Lehet, hogy a „több pénz” most nem válna hasznodra. (Azt gondolod, hogy igen? Ne haragudj meg, de Isten szemszögéből ezt te annyira tudod jól megítélni, mint egy 3 éves a konnektorba nyúlás veszélyeit). Lehet, hogy nem tudnád megfelelően használni, esetleg erkölcsi romlásba taszítana.

A sok pénz nem bűn önmagában. Én ismerek nagyon gazdag keresztényeket. Volt idő, amikor ők is nagyon szegények voltak, még a megtérésük után is sokáig. Amikor értettek lettek arra, hogy sok pénzüket legyen, akkor Isten gazdaggá tette őket. Nem „varázsolt” nekik pénzt, hanem megáldotta az üzletüket, munkájukat, és ami addig véres verítékkal sem hozott eredményt, most csodálatos módon aranybányává változott. **A munkát neked kell elvégezni, de az eredményt csak Isten adhatja meg!** Ez egy nagyon fontos szabály: „Dolgozz úgy, mintha minden rajtad múlna, imádkozz úgy, mintha minden Istenen múlna!”. Már nem emlékszem kitől hallottam ezt, de igaz.

Ha pedig később valaki méltatlanná válik a gazdagságra – tipikusan a pénz lesz az istene -, az Úr el is veheti azt.

Zárszó

Ez tehát az a **Végső Megoldás**, amelynek a megismerését célul tűztük magunk elé. Nem tudom elégedett vagy-e az eredménnyel? Azt hiszem, láthatod, hogy nem a meglegedettségedet tűztem ki magam elé, hanem, hogy bemutassam az Igazságot Neked. Tudom, hogy Jézusról írni nem egy népszerű téma manapság. Próbáld meg egy társasági beszélgetésben feldobni ezt a témát. Szinte a legbiztosabb módja annak, hogy „megfagyasszuk” a beszélgetést. Ellenben mindenféle keleti vallásokról, jogáról, miszticizmusról és okkultizmusról, lélekvándorlásról, reinkarnációról*, jóslásról, asztrológiáról nyugodtan beszélgethetsz. Különösen népszerűek a különböző „new age” mozgalmak, mint agykontroll, dienetika, különböző önbizalom-építő, énkép-javító módszerek. Ha

*A Biblia kategorikusan kizárja ezt: „És miképen elvégzett dolog, hogy az emberek **egyszer** meghaljanak, azután az ítélet:” (Zsid. 9.27, kiemelés tőlem)

felhozzuk Jézust, akkor rendszerint azzal vádolnak, hogy csak „egysíkúan” tudunk gondolkodni. **Sajnálom, de a valóság „egysíkú”.** Ugyanaz a dolog nem lehet egyszerre A-is és nem A-is. Sokan kritizálják a kereszténységet ezért a kizárólagosságra törő gondolkodásáért, hogy nem tud elfogadni más nézeteket is, és vádolják egyoldalúsággal. Remélem világossá vált, hogy miért van ez így: csak egyféle Igazság létezik!

Talán arra gondolsz, hogy én miért bátorkodtam felhozni ezt a témát? Elképzelhetőnek tartom, hogy lesznek, akik rossz néven is veszik majd ezt. (Bár ők valószínűleg nem jutottak el idáig az olvasásban).

Pál apostol adja meg erre a választ. Ő Saulként egy igen ismert, és elismert, mondhatni népszerű tagja volt a közösségnek (a korabeli zsidóságnak), ahol élt. Farizeus volt, tehát igen műveltnek is számított. Az ő részéről tehát igazán elmondható, hogy „ciki” volt elkezdeni neki hirdetni Jézust. Ezért is érthető, miért írta ezt, és adta példaként Isten is elénk:

„*Mert nem szégyenlem a Krisztus evangéliomát; mert Istennek hatalma az...*” (Róm. 1.16)

Lehet, hogy valakiket megbotránkoztat ez az írás, de nem szégyenlem, mert Igaz.

Nagyon megtisztelő, ha ennek ellenére végigolvastad ezt az üzenetet! Természetesen ha most még nem tudod elfogadni, nem probléma. Ezt egy kopogtatásnak szántam. Isten türelmes (hosszú tűrő), valószínűleg küld majd valaki mást is az üzenetével hozzád.

Azt is mondtam, hogy nem vitairtnak szánom. Ha útkereső vagy, és kérdéseid vannak, szívesen válaszolok a kérdéseidre, illetve irányítalak ahhoz, aki nálam sokkal többet tud erről. Azonban a támadó hangvételű ellenvetéseket figyelmen kívül fogom hagyni. Nem azért, mintha nem lehetne válaszolni rájuk, hanem mert **nem szándékozom meggyőzni senkit.** Csak Isten képes erre.

Ha Pécs környéki vagy, nagyon szívesen látunk a gyülekezetünkben, ahol további útmutatást, segítséget kaphatsz. Ha nem, akkor kérd az Urat, és el fog vezetni a megfelelő helyre.

Biblia Baptista Gyülekezet Pécs

Rózsadomb, Polgárszőlő u. 1.

Térkép, egyéb információ:

www.bibliabaptista.hu

Amit itt olvastál, az egy olyan ember *bizonyágtétele*, aki a különböző sikerelvek, üzleti filozófiák tanulmányozása után eljutott Igazságra. Hálát adok az Úrnak, hogy adott bölcsességet elfogadni ezt, ugyanis könnyebb választás lett volna figyelmen kívül hagyni, és menni tovább a régi ösvényen.

„*Menjetek be a szoros kapun. Mert tágas az a kapu és széles az az út, a mely a veszedelemre visz, és sokan vannak, a kik azon járnak. Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, a mely az életre visz, és kevesen vannak, a kik megtalálják azt.*” (Mt. 7.13-14)

Ezt kívánom Neked is!

Szeretettel:

Hoffman József

1. Függelék

Teremtés vs. evolúció

Mivel valószínűleg te benned is erőteljesen gyökeret vert a világ spontán módon való kialakulásának és az evolúciónak a tényként való elfogadása, ezért valószínűsíthetően most jó néhány kérdés kavarghat még benned ezzel kapcsolatban.

- A Biblia szerint a Isten mintegy 6000 éve teremtette a világot. Mi a helyzet akkor a tudomány évmillióival, milliárdjaival? Hogyan magyarázható ez meg?
 - És a dinoszauruszok?
 - A neander-völgyi ember?
 - Mózes első könyvének közel ezer évig, vagy tovább élő emberei?
 - Káin felesége?
- Stb.

A címben szereplő vs. az angol versus szóból származik, ami annyit jelent, hogy szemben, ellen, ellene. A sportban (pl. labdarúgás) is szokták használni, amikor két csapat mérkőzik egymással. A focival szemben azonban itt nem képzelhető el döntetlen, a két hitrendszer teljesen szemben áll egymással. (Mert az evolúcióban is hinni kell, sőt még jobban, mert bizonyítani nem lehet). Ezt azért érdemes megjegyezni, mert jó néhányan megpróbálják a kettőt valahogy kibékíteni egymással, „közös nevezőre hozni”. 1 Mózes 1 szerint Isten 6 nap alatt teremtette az egész világegyetemet. Vannak, akik a napokat korszakoknak próbálják elképzelni, amelyek lehettek így hihetetlenül hosszúak is. Semmi nem utal azonban erre, és a Biblia értelmezésénél mindig a szó szerinti jelentést kell figyelembe venni*.

További probléma ezzel kapcsolatban, hogy a Biblia szerint előbb volt a Föld, és csak később a Nap és a csillagok: „*Kezdetben teremté Isten az eget és a földet.*” (1 Móz. 1.1) **Első nap.**

„*Teremté tehát Isten a két nagy világitó testet: a nagyobbik világitó testet, hogy uralkodjék nappal és a kisebbik világitó testet, hogy uralkodjék éjjel; és a csillagokat. ... negyedik nap.*”

(1 Móz. 1.16-19 – kiemelés tőlem)

Ezen kívül még legalább két tucat konkrét ellentmondás sorolható fel, amelyekben a Biblia és az evolúció homlokegyenesen ellentmondanak egymásnak.¹⁵

Számomra a két legzavaróbb kérdés közül az első, az **idő kérdése** volt. Szinte naponta lehet hallani ugyanis ilyen híreket:

„10 millió éves megkövült fákat találtak Magyarországon”

„100 millió éves dinoszaurusz csontokra bukkantak”

„30 ezer éves ősember maradványokat találtak” stb., stb...

Tudod mi a megdöbbenő? **Hogy van rá magyarázat!** Még hozzá tudományos magyarázat, amely nem a fenti kor beszámolókat erősíti meg. Mivel írásomnak nem ez a fő témája, ezért csak röviden foglalkoznék a kérdéssel, de arra biztatlak, hogy járj utána! Meg fogsz lepődni!

A modern kormeghatározások a C14-es izotóp radiokarbon vizsgálatán alapulnak. Magyarul azt vizsgálják, hogy mennyi ilyen izotóp található a maradványban, ez jelzi ugyanis a korát.

Még a tudomány szerint is csupán max. 50000 évig visszamenően alkalmazható biztonsággal ez a módszer. Az évmilliók kormeghatározások rendszerint azon alapulnak, hogy milyen korú közetrétegben találtak azokat, amelyet viszont megint csak egy másik réteghez viszonyítva becsülnek meg, tehát leginkább csak spekuláción alapul. További módszer, amikor olyan elemeket keresnek benne, amelyek idővel más elemekké alakulnak át (radioaktív bomlás). A

*Néha előfordulnak persze szóképek, mint a rendes beszédben is. Amikor pl. Jézus azt mondja, hogy én vagyok a kezdet és a vég, akkor ezt természetesen nem szó szerint kell érteni, hanem úgy, amit ez jelent: a kettő között is minden én vagyok.

probléma ezzel az, hogy nem tudjuk meghatározni, hogy eredetileg mennyi ilyen elem volt benne, illetve mennyi a bomlástermék. Ez egy két ismeretlenes egyenlet, és hasonló ahhoz, ahogy egy égő gyertyának, amelynek nem ismerjük az eredeti hosszát, nem tudjuk megállapítani, hogy mióta ég. A tudósok persze azt feltételezik, hogy kezdetben semennyi sem volt benne, de ez csak feltételezés. Nem érdekes, hogy a mai tudomány mennyi kőbe vésett tana alapul feltételezéseken?

Hallottál róla – előfordulhat, hogy nem? -, hogy találtak megkövült fákat, melyek 3, egymástól – elvben – több millió évvel különböző korú kőzetregében álltak? Hát ez meg hogyan képzelhető el?

Bármily hihetetlennek hangzik, de a Biblia szerint Isten úgy teremtette a Földet, hogy kezdetben az égbolt felett a bolygót egy folyékony vízköpeny vette körül. „*Teremté tehát Isten a mennyezetet, és elválasztá a mennyezet alatt való vizeket, a mennyezet felett való vizektől. És úgy lőn.*” (1 Móz. 1.7) Korábban nekem soha nem tűnt fel, pedig világos, hogy itt *mennyezet felett való vizek*-et ír, nem vízgőzt, párást, felhőket, stb. Ha pedig tényleg volt ilyen, akkor az sok mindent megmagyaráz. Egy ilyen védőburok alatt gyakorlatilag semmilyen káros nap- és kozmikus sugárzás nem érte a földet, így gyakorlatilag semennyi C14-es izotóp sem keletkezett. Ez tehát félrevezeti a kormeghatározásokat. Egy ilyen környezetben az emberek és állatok is nagyon sokáig élhettek. Ez megmagyarázza a magas életkorokat. A levegőnek sokkal magasabb volt az oxigéntartalma (borostyánokba zárt buborékok vizsgálata szerint 32%), és sokkal sűrűbb is volt. Ez megmagyarázza, hogy 10 m-nél nagyobb szárnyakkal rendelkező őshüllők hogyan tudtak repülni, illetve a hatalmas repülő rovarokat, és még sok más). Ezért fejlődhettek az állatok is olyan hatalmasra.

Végül pedig ez a vízköpeny volt az okozója a Noé idejében történt özönvíznek. A mostani kővületek az özönvíz előtt élt állatok maradványai. Egyébként nem zavaró, hogyha a dinoszauruszok majd 200 millió éven át éltek volna, akkor nagyságrendekkel több maradványt kellene találnunk? Ezzel szemben a Biblia szerint mintegy 1500 éven át, az özönvízig éltek, utána a klímaváltozás miatt kihaltak (Az özönvíz kb. 4500 éve történt).

Apropó, **gondoltad volna, hogy a dinoszauruszok és az emberek egy időben éltek, és erre bizonyíték is van?** A Texasban lévő Paluxy folyófenék kőzeteiben egymást keresztező dinoszaurusz és emberi lábnyomokat találtak! Sőt, volt olyan dinó lábnyom, amelyben **benne volt** egy emberi lábnyom! A vizsgálatok kimutatták, hogy a leletek eredetiek.

Bővebben: <http://www.szelidszo.hu/magazin/?p=30>

Továbbá: <http://www.omniology.com/PALUXY-GIANTS.html>,

<http://www.grisda.org/origins/02064.htm>, <http://paleo.cc/paluxy.htm>,

Utánanézhetsz mindennek még a www.icr.org, a www.answersingenesis.org weboldalakon, ahol például dinoszauruszokat ábrázoló barlangrajzokról is láthatsz videókat.

Miért nincs belőle szenzáció? Erről nem fogsz látni filmeket a Spektrumon, vagy a National Geographic-on. Egy ilyen lelet közismerté válása megsemmisítő csapást mérne az evolúciós elméletre. Világszerte több ezer tudós, kutató állása, egzisztenciája kerülne veszélybe, munkássága válna semmivé. Ezt nem engedhetik meg. Így aztán – érvek híján - megpróbálnak mindenkit nevetségessé tenni, aki ellent merészel mondani az evolúciónak. Ilyeneket lehet olvasni: „óriási mennyiségű bizonyíték támasztja alá minden élőlény, közte az ember evolúciós eredetét”.

Olyan ez, mintha egy bírósági tárgyalás így zajlana:

Ügyész: „Óriási mennyiségű bizonyíték támasztja alá a vádlott bűnösségét!”

Bíró: „Mutasson egyet!”

Ügyész: „Óriási mennyiségű bizonyíték támasztja alá a vádlott bűnösségét!”

Bíró: „Például?”

Ügyész: „Óriási mennyiségű bizonyíték támasztja alá a vádlott bűnösségét...”

Attól, hogy valamit sokat szajkóznak, még nem válik igazzá! Egyébként gyakori, folyamatos ismételtetése valaminek minden hatalom bevett eszköze a nép, a „lakosság” meggyőzésére.

Isten jól látta a mai evolucionista tudósokat, valószínűleg ezért is sugallta Pálnak, hogy írja le a következőket:

„...az ő okoskodásaikban hiábavalókká lettek, és az ő balgatatag szívök megsötétedett.” (Róm. 1.21)

Az evolúció szerint az élőlények fokozatos változásban, átalakulásban vannak. Mit látunk viszont, ha körülnézünk? Az növények és állatok pontosan osztályozhatók, és mindről jól meghatározható, hogy mely fajhoz tartozik. (Egyáltalán nem tűnnek olyanak, mint amelyek épp átalakulóban lennének. Ismert egyetlen olyan élőlény is, melynek épp kialakulóban van valamilyen szerve?) Milyen törvény, vezérlő elv, szabályszerűség vagy logika alapján magyarázható ez meg? Amit várnánk az evolúció alapján, az nagyszámú átmeneti alak, amint éppen változásban van, és csak nagyon kevés számú kész formával lenne szabad találkozunk. Mi magyarázza az élővilág rendkívüli sokszínűségét? A természetes kiválasztódás szerint csak alig néhány formának szabadna léteznie, amelyek a legjobban tudnak alkalmazkodni. Az élőlények rendkívüli gazdagsága megint csak egy végtelen hatalmú és bölcsességű Teremtő létét tetelezi fel! Mintha csak ezt üzenné általa: „Ember! Azért adtam neked a gondolkodás képességét, hogy nézz szét a világban és vedd észre: mi más módon jöhetett volna ez létre, mint általam?”

Ha egy idegen bolygóról érkezne a Földre, és nem fertőzte volna ezért még meg a gondolkodásodat az „általános közvélekedés”, akkor szétnézve, vajon melyiket fogadnád el: a folyamatos változáson, az erősebb túlélésén alapuló evolúciót, vagy teremtést, melyben Isten nemük (fajuk) szerint készre teremtette az élőlényeket, melyek nem változnak tovább?

Annyi hihetetlen mennyiségű bizonyíték támasztja alá a kreacionizmust (teremtés), és cáfolja az evolúciót, hogyha egy kicsit utánanézel, kártyavárként omlik össze az egész spontán kialakulást hirdető tan, az összes hozzá kapcsolódó „tudománnyal” együtt (ősrobbanás, földtörténeti korok stb.). Az egyetlen gátja ennek, ha nem nézel utána, vagy - ami még ennél is rosszabb -, **te is hinni akarsz az ember mindenhatóságában, és ezért minden áron tagadni akarod Istent**, ehhez pedig szükséged van az evolúcióra, mert **csak e két megoldás képzelhető el.**

A saját porotokat...

Az ember néha már azt gondolja, hogy mindenre képes. Még egy kis kutatás, és az emberiség birtokában lesz a létező tudás összességének. (Néhányszor gondolta már ezt az emberiség).

Mesterséges intelligencia, klónozás.

Egy ismert vicc szerint, a tudomány odáig fejlődött, hogy a tudósok képesek élettelen anyagból – porból – embert alkotni. Odaállnak tehát Isten elé, és azt mondják neki, hogy nézd, megmutatjuk, mi is képesek vagyunk arra, amire Te! Kezdenek hozzá készülni, egy kis port összekaparni, amikor Isten azt mondja: No-No! Nem úgy van! Használjátok a **saját** porotokat hozzá, ne az enyémet!

Csak Isten képes a semmiből valamit alkotni! Az ember abban jó, hogy átformáljon dolgokat.

Az evolúció vallás! Mese felnőtteknek. Azért örül neki az emberiség jó része, mert erkölceit nem tudja összeegyeztetni Istennel. Ha nincs Isten, tulajdonképpen nincs magasabb erkölcs sem. Mindenki számára az a jó, amit ő maga annak tart (a jó és a rossz tudása!). Ez pedig a társadalom

ma látható széthullásához, morális hanyatlásához vezetett. Miért van tehát annyi probléma a világban? ITT a válasz!

Pedagógusok ezrei tanítják ma gyermekeinket erre a nyilvánvalóan hamis dogmára. Sőt, gyakran gátolni próbálják őket a tanulmányaikban, ha ellen merészelnek mondani az evolúciónak. Meg kellene fontolniuk Jézus szavait:

„A ki pedig megbotráncoztat egyet e kicsinyek közül, a kik én bennem hisznek, jobb annak, hogy malomkövet kössenek a nyakára, és a tenger mélységébe vessék. Jaj a világnak a botráncozások miatt! Mert szükség, hogy botráncozások essenek; de **jaj annak az embernek, a ki által a botráncozás esik.**” (Mt. 18.6-7)

„Rettenetes dolog az élő Istennek kezébe esni.” (Zsid. 10.31)

Miért viselkednek úgy a felnőttek, és sokszor már a gyerekek is, mint az állatok? Hiszen az állatoktól származunk, nem igaz!? Pszichológusok, pszichiáterek, szociológusok stb. állítanak fel erre különböző teóriákat, adnak bonyolult, de értelmetlen magyarázatokat. Pedig a válasz egyszerű!

Még egyszer: mit mondott Dr. Shaeffer? „Egy rendszer, egy társadalom vagy egy egyéni élet legfeljebb annyira lehet erős, **mint az elvek, amelyeken áll.**”

Társadalmunk jelenleg az evolúció, végső soron pedig a személytelen végső ok elvén áll. **EZ AZ OKA HANYATLÁSÁNAK.***

Még egy utolsó megjegyzés ehhez: A Biblia több helyütt is leírja, hogy Krisztus második eljövetele előtti ún. Utolsó Időkben milyen események fognak történni (prófécia!). Azt már láttuk, hogy a bibliai jövendölések mindig pontosan bekövetkeznek. Jó néhány jelből következtethetünk rá, hogy jelenleg már ezekben az Utolsó Időkben élünk. Pl: a zsidóság újbóli összegyűjtése (Izrael állam 1948-as megalakulása, ugyanazon a területen, mint egykoron). Az okkultizmus és varázslás tudományos köntösbe bújtatott újjáéledése (elméd teremtő ereje, vonzás törvénye, agykontroll, pszichológia stb..stb.). A nagy hitehagyás (ösrobbanás, evolúciós elmélet). Hamis próféták támadnak („szellemi vezetők”, médiumok, jógik, mindenféle „guruk”, akik azt állítják – és gyakran hiszik is -, hogy szellemi lényektől, vagy az egész világot uraló „Erő”-től kapták ihletésüket), és nem jönnek rá, hogy mindez a Sátán műve.

Mindezt betetőzi, hogy az ember isteni lényként kezd tekinteni magára, aki különféle technikák és módszerek segítségével „megvalósíthatja önmagát”. Ezzel azonban az ember nem felemeli magát Istenhez, hanem az istent vonszolja le a maga szintjére, mintegy kiüresítve ezt a fogalmat.

Nagyon remélem, hogy mindezt nem pusztán mint egy **intellektuális kalandot** fogtad fel. „*Hm, olvastam egy jó kis könyvet, micsoda érdekes dolgokat írt ez a fickó*”. Ha ugyanis mindez igaz, akkor annak **messzemenő hatásának kell lennie az életedre!** Döntést kellene hoznod, és amikor az embernek egy kényelmetlen döntést kell meghoznia, akkor általában úgy dönt, hogy **sehogyan sem dönt**. Igyekszik elfelejteni inkább a dolgot. Amire nem gondolok az nincs is.

Szeretnék ezért figyelmeztetni, hogy **az élet nem játék!**

Ráadásul a Biblia szerint **nem is korlátozódik pusztán a földi életre!** Ez csupán felkészülés az örökkévalóságra. Ez hatalmas reményt ad a legnagyobb veszítésre, az elmúlásra, de egyben figyelmeztetés is. Ha rosszul döntesz, vagy nem döntesz, a Pokolba fogsz kerülni!

Gondolt át tehát, hogy miben hiszel, és hogy lepaktálsz-e a különböző elme-erő módszerekkel!

*Előkészületben lévő írásom: **Nem véletlenül! Az evolúciós elmélet szétzúzása.**

2. Függelék

A Tírusz jóslat

A pontosság kedvéért Werner Gitt – Meg van írva!⁷ c. könyve alapján idézem fel az eseményeket, melyek egészen döbbenetesek:

- 1. prófécia:** Tíruszt sok nép zúzza majd szét: „*Ezokáért így szól az Úr Isten: Ímé én, Tírus, te reád megyek, és hozok fel ellened sok nemzetet,... És elhányják Tírus kőfalait és lerontják tornyait,...*” (Ezék. 26.3-4a)
- 2. prófécia:** Tírusból mindössze egy meztelen szikla marad, melyen halászok szárítják hálóikat: „*... s levonszom még porát is róla, s kopasz sziklává teszem őt. Hálók kivető helye lesz a tenger közepén....*” (Ezék. 26.4b-5a)
- 3. prófécia:** Elsőként Nabukodonozor babilóniai király támad Tíruszra: „*...Ímé, én hozom Tírus ellen Nabukodonozort, Babilon királyát... lovakkal, szekerekkel, lovagokkal, sereggel és sok néppel.*” (Ezék. 26.7)
- 4. prófécia:** A város romjait a tengerbe vetik: „*És prédára hányják gazdagságodat, és elragadozzák árúidat, és letörik kőfalaidat, s gyönyörűséges házaidat lerontják, és köveidet és fáidat, s még porodat is a víz közepére hányják.*” (Ezék. 26.12)
- 5. prófécia:** Tíruszt soha többé nem építik fel: „*...többé meg ne építsenek; mert én, az Úr szóltam, ezt mondja az Úr Isten.*” (Ezék. 26.14)
- 6. prófécia:** Tírusznak még a nyomát is eltörlik: „*Rémségesen cselekszem veled és nem leszel; s keresni fognak, de többé örökké meg nem találnak, ezt mondja az Úr Isten.*” (Ezék. 26.21)

Kr.e 585-ben - tehát egy évvel a prófécia keletkezése után – *II. Nabukodonozor* lerohanta Tíruszt, amely igen kívánatos zsákmány volt a szemében. A város a Libanon-hegység tövében terült el, és a földközi-tengeri térség legjobb kikötője volt az övé. 13 évi ostrom után (Kr.e 573) *II. Nabukodonozor* elfoglalta és kifosztotta a várost (Ótíruszt). Ezzel Tírusz bekerült az újbabilóniai birodalomba. Azután Kr. e. 539-ben *Kürosz*, a perzsa birodalom alapítója és királya elfoglalta a Babilon Birodalmat. Ezzel Tírusz perzsa uralom alá került. Az 1. és 3. prófécia ezzel beteljesült, (így a kortársak láthatták a beteljesedés egy részét, amely igazolta számukra az igaz voltát – hozzáfűzés tőlem) de az egykori metropolis romjai és maradványai még mindig léteztek.

Negyed évezred múltán a prófécia további részletei is beteljesedtek. Kr.e. 334-ben, tehát az ítélet elhangzása után 252 évvel, a macedón *Nagy Sándor* Perzsia ellen vonult, és Granikosznál legyőzte a perzsa satrapákat, Kr.e. 333-ban Issusnál *III. Darius* perzsa királyt. A perzsa király legyőzése után dél felé vonult Egyiptom ellen, és felszólította a föníciai városokat, hogy adják meg magukat, és nyissák meg előtte kapuikat. A városok egymás után kerültek a kezére, csak Tírusz városának a sziklaszigeten épült része (Újtírusz) nem adja meg magát. A szigeten fekvő város jól meg van erősítve, és magas falak védik. Sándor figyelemre méltó és egyedülálló haditechnikát alkalmaz, hogy a szigetet meghódítsa. A szárazföldön lévő Ótíruszt leromboltatja, és a város romjaiból hatvan méter széles gátat épít a tengerszoroson át, amely a régi várost az újtól elválasztja. (felső kép). Mivel az egykor hatalmas Tírusz kövei és törmeléke nem bizonyultak elegendőnek, a régi város földjéből is szórát a tengerbe. A közel kilométernyi gát építését úgy biztosítja, hogy mozgatható védőpajzsokkal, ún. „teknősbékákkal” látja el. „... és tölt ellened sánczot, és emel ellened paizs-fedelet.” (Ezék. 26.8c). Az utászok a parton mozgatható, többemeletes lövéstornyokat (helopokat) építenek ijászok és könnyű tüzérség számára: „...és állat ellened tornyot...” (Ezék. 26.8b). Ezek a legmagasabb ostromtornyok, amelyeket a haditechnika vala is ismert. 20 emeletesek, és 50 méteres magasságukkal messze a város falai fölé nyúlnak. Hét hónapos előkészület után ezek a

szörnyetegek nehézkesen, de feltartóztathatatlanul gördülnek Tírusz felé, és ezzel megpecsételték a város sorsát. (...)

Mellesleg szólva *Nagy Sándornak* éppenséggel nem állt szándékában bibliai próféciaikat beteljesíteni, mégis – ahogy történetileg bizonyított – mintegy 250 évvel a prófécia elhangzása után Isten ítéletének végrehajtója lett Ótírusz felett. Ha az 1. és a 3. prófécia már *II. Nabukodonozor* által beteljesedett, úgy *Nagy Sándor* volt az, aki által a 2. és 4. prófécia ugyancsak szó szerint megvalósult.(...)

Napjainkban az ókori sziget félszigetté változott, a futóhomok egyre jobban megnövelte a *Nagy Sándor* által emelt gát kiterjedését (alsó, múholdas kép). Ótírusz helyén azóta sem épült város, (5. prófécia) noha adott lenne a lehetőség, hogy ateisták pénzt gyűjtve csak azért is építsenek ott egyet. **Csak ennek az egy jóslatnak a részletekbe menő beteljesedése olyan mehökkentő és döbbenetesen pontos, hogy lehetetlen pusztán a véletlen számlájára írni.**

Tírusz ostroma Nagy Sándor által

Az egyetlen lehetőség ellene ugye az lehet - és talán benned is felmerült ez -, ha sikerülne bizonyítani, hogy Ezékiel eme írása Nagy Sándor után keletkezett. Nyugodj meg azonban, a tudomány kizárta ez a lehetőséget! Ne hidd el nekem, járj utána!

©2009 Google - Ábrázolás ©2009 DigitalGlobe, Cnes/Spot Image, GeoEye

Műholdkép napjainkból. A terület most Libanonhoz tartozik, a szárazföldi részen nem épült város.

3. Függelék

Messiási próféciaák

Betlehemben születik	
De te, Efratának Bethleheme, bár kicsiny vagy a Júda ezrei között: belőled származik nékem, a ki uralkodó az Izráelen; a kinek származása eleitől fogva, öröktől fogva van.” (Mik. 5.2)	„A mikor pedig megszületik vala Jézus a júdeai Bethlehemben, Heródes király idejében, ímé napkeletről bölcsek jövének Jeruzsálembe, ezt mondván: Hol van a zsidók királya, a ki megszületett? Mert láttuk az ő csillagát napkeleten, és azért jövének, hogy tisztességet tegyünk néki. Heródes király pedig ezt hallván, megháborodék, és vele együtt az egész Jeruzsálem. És egybegyűjtve minden főpapot és a nép írástudóit, tudakozódik vala tőlük, hol kell a Krisztusnak megszületnie? Azok pedig mondának néki: A júdeai Bethlehemben; mert így írta vala meg a próféta: És te Bethlehem, Júdának földje, semmiképen sem vagy legkisebb Júda fejedelmi városai között: mert belőled származik a fejedelem, a ki legeltetni fogja az én népemet, az Izráelt.” (Mt. 2.1-6)
Keresztre feszítik	
„Mint a víz, úgy kiöntettem; csontjaim mind széthullottak; szívem olyan lett, mint a viasz, megolvadt belső részeim között. Erőm kiszáradt, mint cserép, nyelvem ínyemhez tapadt, és a halál porába fektetsz engemet. Mert ebek vettek körül engem, a gonoszok serege körülfogott; átlukasztották kezeimet és lábaimat.” (Zsolt. 22.15-17)	„Azok pedig kiáltoznak vala: Vidd el, vidd el, feszítsd meg őt! Monda nékik Pilátus: A ti királyotokat feszítsem meg? Felelének a papifejedelmek: Nem királyunk van, hanem császáruk! Akkor azért nékik adá őt, hogy megfeszíttessék. Átvevék azért Jézust és elvívék. És emelvén az ő keresztfáját, méne az úgynevezett Koponya helyére, a melyet héberül Golgothának hívnak: A hol megfeszíték őt, és ő vele más kettőt, egyfelől, és másfelől, középen pedig Jézust.” (Jn. 19.15-18)
Ruhájára sorsot vetnek	
„Megosztóznak ruháimon, és köntösömre sorsot vetnek.” (Zsolt. 22.19)	„És megfeszítvén őt, eloszták az ő ruháit, sorsot vetvén azokra, ki mit kapjon.” (Mk. 15.24)
Gonosztevőkkel együtt szenved	
„...és a bűnösök közé számláltatott; pedig ő sokak bűnét hordozá, és a bűnösökért imádkozott!” (Ésa. 53.12 b)	„Akkor megfeszítének vele együtt két latrot, egyiket jobbkez felől, és a másikat balkéz felől.” (Mt. 27.38)
Ecetet adnak neki inni	
„Sőt ételemben mérget adnak vala, és szomjúságomban eczettel itatnak vala engem.” (Zsolt. 69.22)	„Méreggel megelegyített ecetet adának néki inni; és megízlelvén, nem akara inni.” (Mt. 27.34)
Csontját nem törik meg	
„Megőrzi minden csontját, egy sem töretik meg azokból.” (Zsolt. 34.21)	„A zsidók pedig, hogy a testek szombatot át a keresztfán ne maradjanak, miután péntek vala, (mert

	<p>annak a szombatnak napja nagy nap vala) kérék Pilátust, hogy törjék meg azoknak lábszárait és vegyék le őket. Eljövének azért a vitézek, és megtörék az elsőnek lábszárait és a másikat is, a ki ő vele együtt feszített meg; Mikor pedig Jézushoz érének és látják vala, hogy ő már halott, nem törék meg az ő lábszárait; Hanem egy a vitézek közül dárdával dőfé meg az ő oldalát, és azonnal vér és víz jöve ki abból. És a ki látta, bizonyosságot tett, és igaz az ő tanúbizonyossága; és az tudja, hogy ő igazat mond, hogy ti is higgyetek. Mert azért lettek ezek, hogy beteljesedjék az írás: Az ő csontja meg ne törettessék.” (Jn. 19.31-36)</p>
<p>Halála mások bűnéért való helyettesítő áldozat</p>	
<p>„Mindnyájan, mint juhok eltévelyedtünk, kiki az ő útára tértünk; de az Úr mindnyájunk vétjét ő reá veté.”</p> <p>„A fogságból és ítéletről ragadtatott el, és kortársainál ki gondolt arra, hogy kivágotott az élők földéből, hogy népem bűnéért lőn rajta vereség?!”</p> <p>„És az Úr akarta őt megrontani betegség által; hogyha önlelkét áldozatul adja, magot lát, és napjait meghosszabbítja, és az Úr akarata az ő keze által jó szerencsés lesz. Mert lelke szenvedése folytán látni fog, és megelégszik, ismeretével igaz szolgám sokakat megigazít, és vétkeiket ő viseli.” (Ésa. 53.6,8,10-11)</p>	<p>„Másnap látá János Jézust ő hozzá menni, és monda: Ímé az Istennek ama báránya, a ki elveszi a világ bűneit!” (Jn. 1.29)</p> <p>„Erről a próféták mind bizonyosságot tesznek, hogy bűneinek bocsánatját veszi az ő neve által mindenki, a ki hiszen ő benne.” (Apcsel. 10.43)</p>

4. Függelék

A zsidó nép

Igen érdekes a zsidók történelme, mert ezt napjainkban is megfigyelhetjük. Több helyen (pl. 5Móz. 4:26-27, 28:64-65) is meg van írva, hogy az egységes Izrael állam megszűnik, a zsidók szét lesznek szórva a „világ összes széleibe”, minden népek közé, de maga a nemzet nem szűnik meg. Ez meg is történt Kr.u. 70-ben, és majd 2000 évig nem létezett Izrael állam.

Láttuk ezt? Vannak zsidók a világ majd minden népe között, és még mindig zsidók? Nem asszimilálódtak? 2000 év azért nagy idő!

És ez még nem minden! Isten azt mondta, hogy össze is fogja gyűjteni őket **ugyanazon a helyen**. (ld: Sof. 31:19-20, Ézsa. 60:8-9), és még több helyen is. Utóbbi még azt is leírja, hogy **gazdagon fogja összegyűjteni őket, és híresek lesznek minden nép között**. Izrael állam 1948-ban újjáalakult, '68 óta Jeruzsálem újra a főváros. Ugye nem lehet azt mondani, hogy Izrael és a zsidók úgy általában szegények lennének? Gondolkoztál már rajta, hogy egy ilyen kis nép, melynek sokáig még országa sem volt, miért ennyire befolyásos, és nyugodtan kijelenthetjük szerintem, hogy híresebb bármely más népnél? A Biblia megmagyarázza.

Ha már itt tartunk, érdemes a zsidókra kitérni egy kicsit, mert fontos szerepük van Isten üzenetének hordozásában.

Mivel az emberiség meglehetősen csökönyös, nehezen hisz el dolgokat, ezért Isten kiválasztott egy egész népet, akikkel közölte, és akik hordozták az akaratát. Ez pedig a zsidóság. Nem azért, mert különbek a többinél, hanem mert Isten rajtuk, az egész életükön, történelmükön keresztül jelentette ki önmagát. Nem arról van szó tehát, hogy néhány – esetleg pár száz, ezer – ember előtt történtek csodák, teljesedtek be jóslatok, hanem egy egész nép előtt. Több millió ember, több tucat generáció.

IRODALOMJEGYZÉK

1. www.eredmenyeselet.hu
2. Teremtés vagy evolúció http://w3.hdsnet.hu/bibliabaptista/teremtes_vagy_evolutio.html
3. <http://www.kristalytisztaviz.hu/uzletember/> Apologetika/evolúció.mp3
4. <http://maranatha.uw.hu/kijezus.htm> Ki Jézus?
5. Kortársak utalása Jézusra <http://www.apologia.hu/xtianity/references.html>
6. Kormos Erik: *Eltűnt városok I.* <http://www.felfedezesek.hu/index.php?content=felfedezesek&cid=1&id=397>
7. Werner Gitt – *Meg van írva!* (Evangéliumi kiadó), 114-118 o.
8. A Biblia Isten szava? <http://www.gotquestions.org/Magyar/Biblia-Isten-szava.html>
9. Igaz-e a Biblia? http://w3.hdsnet.hu/bibliabaptista/igaz_e_a_biblia.html
10. Módosították-e a Bibliát az idők során? http://w3.hdsnet.hu/bibliabaptista/modositottak-e_a_bibliat.html
11. A holt-tengeri tekercek (Wikipédia) http://hu.wikipedia.org/wiki/Holt-tengeri_tekercek
12. A holt-tengeri tekercek jelentősége <http://www.apologia.hu/religion/ess-qumran.html>
13. Charles C. Ryrie – *Teológiai alapismeretek*, 22.o. (Keresztyén Ismeretterjesztő Alapítvány, 1996)
14. Messiási próféciák - <http://www.apologia.hu/xtianity/messianic-prophecies.html>
15. Jobe Martin – *Evolúciótól teremtésig – Útmutató a Biblia és az evolúcióelmélet közötti konfliktushoz*, 48.o.(„Jó hír” Iratmisszió Alapítvány)
16. Dave Hunt / T.A. McMahon – *A kereszténység félrevezetése* c. művében (Evangéliumi kiadó, 1996), 19.o. idéz Napoleon Hill: *Grow Rich With Peaches of Mind* c. könyvéből, 158-160. o.
17. Werner Gitt – *Meg van írva!* (Evangéliumi kiadó), 120-132 o.